

ΔΙΠΤΥΧΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

2013

Ἐκδοσις
ἀποφαικτικῆς ἀκρονιάς
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

**1. Τρίτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισα-
ρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κο-
ντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον» ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ
γεννηθεῖς...».*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τῆς ἑορτῆς
«*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*» (δις) καὶ «*Οὐκ ἐπησχύνθη*»
(ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνύμως
κληθεῖς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν,
τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2
τελευταῖα: α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν
χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Οὐκ ἐπησχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορ-
φήν ἀναλλοιώτως*».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας μετὰ τὴν εἴσοδον (καὶ τὰ ἀναγνώσματα) τοῦ
ἑσπερινοῦ προβλέπεται συχνάκις ἡ τέλεισις λιτῆς, ὑπάρχουν δὲ καὶ στιχηρὰ ἰδιό-
μελα δι' αὐτήν· εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς ὅμως εἴθισται νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ
ἑσπερινῷ, τὰ δὲ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται τὸ πρωὶ εἰς τὸ μεσονυκτικόν, κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε..

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ ἀποστολικὸν προκείμενον (Τ.Μ.Ε. 1η Ἰαν. §2) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ» μετὰ στίχου «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτησι τῆ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», ὁ στίχος «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου» καὶ τὸ ἰδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός» καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ* «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν

* Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἀκολούθως: Ὡδὴ α' δεξιός, ἱαμβικὴ α' ἀριστερός.

Ὡδὴ γ' δεξιός, ἱαμβικὴ γ' ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ δ' ἀριστερός, ἱαμβικὴ δ' δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὡδὴ ε' δεξιός, ἱαμβικὴ ε' ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ ε' ἀριστερός, ἱαμβικὴ ε' δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὡδὴ ζ' δεξιός, ἱαμβικὴ ζ' ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ η' ἀριστερός μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...», ἱαμβικὴ η' δεξιός.

Ὡδὴ θ' δεξιός, ἱαμβικὴ θ' ἀριστερός.

Ἀπλούστερον ἄς ἐνθυμῶνται οἱ ψάλλοντες ὅτι εἰς τοὺς εἰρμούς τοῦ α' κανόνος ὁ δεξιός ψάλλει τοὺς ἔχοντας περιττὸν ἀριθμὸν εἰρμούς (α', γ', ε', ζ', θ' ὥδῶν) καὶ ὁ ἀριστερός ὡσαύτως τοὺς ἔχοντας ἄρτιον ἀριθμὸν (δ', ς' καὶ η' ὥδῶν), εἰς δὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ β' κανόνος συμβαίνει τούναντίον.

κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ὥδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφήν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζητεῖ μετὰ τὴν γ' ὥδῆν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰαν., «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μορφήν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφήν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθεὶς»,

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, / Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερουσίε ὄντως, / τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον / σῶξων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, / πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη / καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, / εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορηγήσον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριποῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἄμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῆ φωνῆ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροῦς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεῦτης καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεΐᾳ σου χάριτι εὐλόγησον ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμέ-

νοὺς ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψὸν τῇ ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς σήμερον λέγονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ εἰς τὸ Μηναιὸν εὐρισκόμενοι προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Φώτων, οἱ τινες ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακλητικῆς, δι' ὃ καὶ σχολάζει αὕτη μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἔσπερινούς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναιῶ (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον».

- 2. Τετάρτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης († 335)· Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφίμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 1-18)· Εὐαγγέλιον προεόρτιον, Πέμπτης διακαιν. (Ἰω. γ' 1-15).

- 3. Πέμπτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β' Τιμ. δ' 5-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Κυ-

ριακής πρὸ τῶν Φώτων, «Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μρ. α' 1-8).

Σημείωσις. Τὰ ἀνωτέρω ἀναγνώσματα ὀρίζονται ὡς μὴ ἀναγνωσθέντα εἰς τὴν Κυρ. 30 Δεκεμβρίου 2012· ἂν ὅμως κάποιος ἀνεγνώσθησαν, τότε· Ἀπόστολος ἡμέρας, Πेम. λα' ἐβδ. ἐπ. (Ἰακ. α' 19-27)· Εὐαγγέλιον προεόρτιον, τὸ διὰ τὴν 4ην Ἰαν., Δευτ. διακαιν. (Ἰω. α' 18-28).

4. Παρασκευὴ (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» (ἅπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (βλέπε ταύτας μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 5ης Ἰαν.). Εἰς τὴν α' ὥραν «Εὐλόγητός ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν (Τυπικὸν βης Ἰαν., §1), ἀλλὰ σήμερον ἀντὶ τοῦ «Ἀπεστρέφετο ποτέ» λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ὁρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς

ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, μὴ ἐπιτελουμένης σήμερον λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

5. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Κύριε Θεέ μου*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ)· ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κανόνες καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ἀντὶ καταβασίων* ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναιῷ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', καὶ η' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' «*Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἕξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ «*συνήθη*» (Γενικαὶ τυπ. διατάξεις §29)· μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*»· Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «*Οἱ καλῶς διακονήσαντες*» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής*» (Μτθ. γ' 1-6), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον*

* Τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν 6ης Ἰαν. §22) ὀρίζει μὲν ἐνταῦθα καταβασίας καὶ δοξολογίαν μεγάλην, ἀλλὰ ἡ διάταξις αὕτη ἀντιφάσκει πρὸς ἐπομένην διάταξιν (§31), ἐνθα ὀρθῶς ὀρίζει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων ἄνευ καταβασίων καὶ μετὰ δοξολογίας μικρᾶς. Ἄνευ καταβασίων ὀρίζει ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς ἀντιστοίχους περιπτώσεις τῶν Χριστουγέννων (25 Δεκ. §§24 καὶ 32· παρᾶβαλε Προθεωρίαν §§27 καὶ 34, καὶ τὴν Διάταξιν τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §2).

ἐσί»· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε. 6 Ἰαν., §2, σ. 142). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρις ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου, Κύριε», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνά μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλον (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ τὴν ἀγιασθῆναι, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ')· ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἶδησις. «Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐσθίωμεν ἔλαιον, πίνομεν καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ» (Τυπικὸν πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου, 1851, σ. 88).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ἀπεστρέφετο ποτέ»· κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον».

Εἶδησις. Σήμερον «οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν» ἔν τε τῷ ἐσπερινῷ τῷ τε ὄρθρῳ καὶ τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐπέκλινας κάραν».

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἴλαρόν». Προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ». Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ

«*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἡλίας*» μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ' (92ου) ψαλμοῦ «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ς' ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν*», μετὰ τὸ ὁποῖον (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου) τὸ προκειμένον καὶ ὁ Ἀπόστολος τοῦ ἔσπερινοῦ, «*Ελευθερος ὢν ἐκ πάντων*» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ' ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ*» (Λκ. γ' 1-18). Ἡ ἐκτενὴς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ*» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸν ἐκ παρθένου ἦλιον*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκειμένον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρημῶν) ἀνά 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστη ὥρῃ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἐντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμιοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμιοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλῃ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἐντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλουία*»· ἐντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ*. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἄγιασμός ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*», μεθ' ὃ «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*», «*Εὐλογία Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἄγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ

* Τὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχύον Τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε. Ἰαν. 6, §3) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικὰ ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἄγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἰαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεταί ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η΄ ᾠδῆς «Τριάδος ἡ φανερώσις».

2) Ἐκ τῆς σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

7. Δευτέρα (α΄ μεθεορτός ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανείων §§5-7 καὶ 26).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ ἐν τέλει τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α΄ τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρομοῦ μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ᾠδῆς τὰ τοῦ Μηναιῶ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Στείβει θαλάσσης». Ἐντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (τὴν τιμωτέραν), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Προδρομοῦ μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ἐπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἄντι τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ» (Πρξ. ιθ' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον» (Ἰω. α' 29-34).

Καθεξῆς τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»: ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμῶι τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄχρι τῆς ἀποδόσεως πρὸ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου τὴν μὲν 8ην, 10ην καὶ 12ην τοῦ μηνός λέγεται ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ 9ην, 11ην καὶ 13ην ὁ α' κανὼν αὐτῆς.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Τρίτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν εἰς γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 1-10). Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Σαβ. διακαιν. (Ἰω. γ' 22-23).

- 9. Τετάρτη.** Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Ευστρατίου όσιου (θ' αϊ.).
 Απόστολος: ήμέρας, Τετ. λβ' έβδ. έπιστ. (Ίακ. γ' 11-δ' 6)
 Εύαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. ιβ' έβδ. Μτθ. (Μο. α' 9-15).
- 10. Πέμπτη.** Γρηγορίου Νύσσης († 395), Δομετιανού Μελιτινής († 602)· Μαρκιανού πρεσβυτέρου οίκονόμου Μεγ. Έκκλησίας.
 Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. λβ' έβδ. έπιστ. (Ίακ. δ' 7-ε' 9)
 Εύαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' έβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).
- 11. Παρασκευή.** Θεοδοσίου όσιου του κοινοβιάρχου († 529).
 Η άκολουθία ψάλλεται κατά την διάταξιν του Μηναιίου. Εύαγγέλιον όρθρου: του όσιου, Παρασκ. β' έβδ. Λουκᾶ, «Έστη ό Ίησοϋς επί τόπου πεδινοῡ» (Λκ. ζ' 17-23). Καταβασίαι οί είρμοι «Στείβει θαλάσσης»· «Τήν τιμιωτέραν». Δοξολογία μεγάλη και τό άπολυτίκιον «Έν Ίορδάνη» άπαξ. Είς την λειτουργίαν, Απόστολος: του όσιου, ό έν τῷ Μηναιίω σημειούμενος, Κυρ. ιε' έπιστ., «Ό Θεός ό ειπών έκ σκοτους φῶς λάμπει» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εύαγγέλιον: όμοίως, Πέμ. δ' έβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικόν «Είς μνημόσυνον αιώνιον».
- 12. Σάββατον μετά τὰ Φῶτα.** Τατιανής μάρτυρος († 226)· Εύθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).
 Η άκολουθία μετά των μεθεόρτων ός έν τῷ Μηναιίω· Απόστολος Σαββάτου μετά τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' έπιστ., «Ένδυναμοϋσθε έν Κυρίῳ» (Έφεσ. ζ' 10-17)· Εύαγγέλιον όμοίως, «Ανήχθη ό Ίησοϋς είς την έρημον» (Μτθ. δ' 1-11). «Άξιον έστί». Κοινωνικόν «Άγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, έν Κυρίῳ».
- 13. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετά τὰ Φῶτα.** Έρμούλου και Στρατονίκου μαρτύρων († 315). Ήχος βαρύς, έωθινόν ι' (τυπικόν 6ης Ίαν., §§27 και 8-10).
 Έν τῷ Μηναιίω περιέχεται σήμερα και ή άκολουθία των έν Σινά και Ραιθῷ άββάδων διά τό άποδίδοσθαι αύριον την έορτήν. Λόγω της Κυριακής αϊ άκολουθίαι του Μηναιίου καταλιμπάνονται ψαλλόμεναι έν τοίς άποδείπνοις.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ (διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μεθέορτα τῇ 13ῃ Ἰαν.) τῆς ἑορτῆς 4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. (ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 6ης Ἰαν.), Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος» (ζῆτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (ζῆτει εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τῆς 6ης Ἰαν.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς (6 Ἰαν.) μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ΄ ὥδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεσώδιον ἐόρτιον κάθισμα «Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον» (Ἰαν. 13)· ἀφ' ἧς κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος»· τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ ὡς μεθέορτα* τὰ 4 ἰδιόμελα «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ. (τῶν αἰνῶν τῆς 6ης Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*», β) «*Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;*», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδον κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «*Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις*» (Ἐφεσ. δ' 7-13)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη*» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*»· «*Πληρωθήτω*»· «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

14. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῷ ἀνααιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰαν.

6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς σημειουμένων διαφορῶν.

* Ὡς πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνῶν σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ὡς μεθέορτοι, ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ὕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον ψάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον. β) Τὰ ἀπαντώμενα εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας προσόμοια πρὸς τὰ «*Αἱ ἀγγελικαὶ*» καὶ «*Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ*» ὀρίζονται ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινου καὶ τοῦ ὄρθρου, διὰ τοῦτο κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «*Πᾶσα πνοή*» οὔτε εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Τὰ ῥεῖθρα ἠγίασας*»· ἀφ' ς', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. γ' ἐπιστ., «*Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως*» (Ῥωμ. ε' 1-10)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθὲν, Κυρ. γ' Ματθ., «*Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός*» (Μτθ. ς' 22-33), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ἐν Ἰορδάνῃ*»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

15. Τρίτη. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνός (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*» (ζῆτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἑορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§1-30.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ς' ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 6-14)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθὲν, Κυρ. ς' Ματθ. (Μτθ. θ' 1-8).

16. Τετάρτη. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἔβδ. Ματθ. (Μθ. γ' 20-27).

17. Πέμπτη. Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιαν*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἔβδ. Μθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Ἐβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. Παρασκευή. Ἀθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιαν*» κοντάκιον «*Τοὺς βιοτικὸὺς θορύβους*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «*Ἔργοις λάμπραντες*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κανόνες, ὁ τῆς

Θεοτόκου «Υγράν διοδεύσας» τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: 18ης Ἰαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 19. Σάββατον.** Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως· Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδικόνου (τοῦ Καλογεραῖ) τοῦ Πατμίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44) ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ἤχος πλ. δ') μετὰ τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου εἰς 6. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κβ' 15-22)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε».

- 20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ.** Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης. ἤχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῆς ἐρήμου πολίτης», κοντάκιον «Ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «Πάτερ Εὐθύμιε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ὅσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις» (Παρακλητικῆ, ἤχος πλ. α', Σαββάτῳ ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Εὐφραίνου ἔρημος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τοῦ ὁσίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Εὐφραίνου ἔρημος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκῳ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς»*, καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· εἶτα τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) καὶ τοῦ ὁσίου (ἄνευ εἰρωμῶν)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν», καὶ τὰ τοῦ ὁσίου μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἐν δύο ταῖς θελήσειν».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «Ὅσιε πάτερ Εὐθύμιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἤχου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἔσπερινόν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας. Ἡ τάξις αὕτη ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ (Ἡμερ. Οἰκ. Πατρ. ἔτους 1998, σ. 40, καὶ ἔτους 2012, σ. 54 καὶ 554).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Εὐφραίνου ἔρημος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 20ῆς Ἰαν.– τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε´ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β´ Κορ. δ´ 6-15)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ´ Λουκᾶ [10 λεπρῶν], «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἶς τινα» (Λκ. ιζ´ 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

21. Δευτέρα. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. λ´ ἐπιστ. (Κολασ. γ´ 12-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ´ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. δ´ 10-23).

22. Τρίτη. Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, 22ας Ἰαν. (Β´ Τιμ. α´ 3-9)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιε´ Ματθ. (Μτθ. κβ´ 35-46).

23. Τετάρτη. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ († 1540).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ιδ´ ἐπιστ. (Β´ Κορ. α´ 21-β´ 4)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιδ´ Ματθ. (Μτθ. κβ´ 2-14).

24. Πέμπτη. Ξένης ὁσίας (ε´ αἰ.). Βαβύλα ἱερομάρτυρος (γ´ αἰ.), Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ´ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α´ 1-3, 20-β´ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ´ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε´ 1-20).

25. Παρασκευή. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) († 390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν σι-
χηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ ποιμενικὸς αὐ-
λὸς» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν
ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεο-
τοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου
τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἱεράρχου. Καταβασί-
αι οἱ εἰρμὸι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶν
«Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ. ἦχος α', Δευτέρα ἐσπέ-
ρας).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».
Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν
ἀρχιερεὺς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγὼ
εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον», καὶ
τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Σάββατον. Ξενοφῶντος ὀσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († ς' αἰ.)· Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλοῦα εἰς τὸν ὄρθρον
(βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51)
καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος παραλειφθεὶς,
Κυρ. δ' ἐπιστ. (Ῥωμ. ς' 18-23). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἔβδ.
Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου
ἐν ἔτει 438). Ἦχος α', ἔωθινὸν α'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα,
«Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μη-
ναίου προσόμοια 3 «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα» κ.λπ. εἰς 4,
Δόξα, τοῦ ἁγίου «Οὐκ ἔδει σε, Χρυσόστομε», Καὶ νῦν, «Τὴν
παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ
τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Ὅσιε τρισμάκαρ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (βλέπε Σαβ. ἐσπέρας πλ. β' ἤχου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ἦ τοῦ στόματός σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου (ἂν –κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε.– ψαλοῦν μετὰ τὸν κανόνα τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τῆς 13ης Νοεμ., τότε ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «*Ἦ τοῦ στόματός σου*»).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξῆψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*», καὶ τῆς β' στιχολ. μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Ὡς χρυσαυγές*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Θεία ψήφω*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*». Εὐλογητάρια. Ἦ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου «*Πλοῦτον ἐναπέθου σὴ ψυχῇ*» ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Μηναιίου «*Ἀγάλλου, πόλις πόλεων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Φρικτὴ ἡ παρουσία σου*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσεται κρίσιν*»,

Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Πάτερ Χρυσόστομε*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66.]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἦ τοῦ στόματός σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 13 Νοεμ., «*Τοιούτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς*» (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' ἔβδ. Λουκᾶ [τοῦ Ζακχαίου], «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχά*» (Λκ. ιθ' 1-10).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Δευτέρα. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὀσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ιθ' ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθαίου (Μθ. ε' 24-34).

29. Τρίτη. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. κγ' ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 4-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιε' ἔβδ. Ματθαίου (Μθ. ς' 1-7).

30. Τετάρτη. Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἴππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἴππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἔσπερας). Ἀπολυτικίον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσουκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά τὰ τῶν ἁγίων ἀμφοτέρω «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ὡς τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναῖον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμωτέραν» εἰς ἤχον β' εἰρμολογικόν, εἶτα ἡ θ' ὠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς...] Ἐν νόμου σικῶ καὶ γραμματι».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτικίον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, 18 Ἰαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30 Ἰαν., «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ἀποστολικόν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

31. Πέμπτη. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων († 251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος παραλειφθεῖς, Κυρ. κε' ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 30-45).

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ὀκτώ

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Παρασκευή. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος. († 250). Περπετούας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 202). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ΄, πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοί, καρδίας / ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, / ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, / προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος παραλειφθεῖς, Κυρ. κη΄ ἐπιστ. (Κολασ. α΄ 12-18)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς΄ 45-53). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὅπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασία οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

2. † Σάββατον. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*»· β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» τρίς. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτηι Φεβρ. 2, «*Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ*» (Λκ. β' 25-32).

Ὁ ν' ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («*ἄνευ στίχων*»).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) εἰς τὴν θ' ὠδὴν τὰ μεγαλυνάρια «*Ἀκατάληπτον ἐστὶ*» μέχρι τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*» συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ*».

Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐβρ. ζ' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἰαξίου ἐστίν).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἄλληλουῖα»)· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηνιαίων προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εὐχή ἀπολύσεως λέγεται ἢ ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς ἑορτῆς παρατεθεῖσα.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822). Ἦχος β', ἑωθινὸν β' (τυπικὸν 2ας Φεβρ., περίπτ. α' §§7-9).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτήν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 6, μεθέορτα 3 «Ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς» (ζητεῖ εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρ.), Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί» (ὁμοίως εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρ.)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (3 Φεβρουαρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.) ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν» (3 Φεβρ.).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.) προσόμοια 3 «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ»· Δόξα, τὸ β' ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακα-

ρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' Ματθ., «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. κβ' 35-46).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

- 4. Δευτέρα.** Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος († 347).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 54-ζ' 8).

- 5. Τρίτη.** Ἀγάθης μάρτυρος († 251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

- 6. Τετάρτη.** Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου († 891).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ς' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 14-24).

Εἶδησις. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου προσάττου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τελεῖται πανηγυρική

συνοδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῆ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἰδιαίτερα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συμπάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φυλλάδος, ἀλλ' εἰς τὸν ἔσπερινὸν ψάλλονται καὶ τὰ 6 ἔσπερια προσόμοια τοῦ ἱεράρχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου, ἃ περ ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου.

7. Πέμπτη. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειριῶ Ἑλλάδος († 946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

8. Παρασκευή. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ὕμνων τῆς ἑορτῆς (μεθεόρτων) ἄνευ καταβασιῶν καὶ δοξολογίας μεγάλης, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. η' 1-10).

9. Σάββατον. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257), Μαρκέλλου Σικελίας, Φιλαργίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀντὶ τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς ἀναγινώσκειται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ προκειμένον καὶ ἀλληλουιᾶριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Ματθ. κδ' 34-37, 42-44).

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Χαράλάμπους ἱερομ. τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.). Ἦχος γ', ἔωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντά-

κιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν»· (μικρά) ἀπόλυσις μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ α΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, καὶ τοῦ ἁγίου τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὁλος ἐκ νεότητος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἔθυσας τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Τὸν νοερόν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, τῆς Παρακλητικῆς «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ὡς στῦλος ἀκλόνητος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον»· καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἑστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου «Ὡς στῦλος ἀκλόνητος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»)· εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν γ΄ στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἔργοις ἔλαμψας», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Τὴν καθαρότητα», Καὶ νῦν, «Τὴν ἀπειρόγαμον»*. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

* Περὶ τῶν καθισμάτων τὸ Τ.Μ.Ε. δὲν τηρεῖ ἐνιαίαν γραμμὴν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἑορταζομένου ἁγίου ἔχοντος πολυέλεον καὶ τυγχάνοντος ἐν Κυριακῇ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀκολουθεῖται ἐνταῦθα μία ἐνιαία τάξις, καθ' ἣν συνήθως οὐδὲν ἀναστάσιμον κάθισμα παραλείπεται, ἀλλὰ μόνον ἐν τοῦ ἁγίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινόν (γ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ τοῦ ἁγίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱερομάρτυρος χῦμα καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «'Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «'Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «'Αγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον «'Οτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὸ τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθανμάστωσεν ὁ Κύριος»–, Δόξα, τὸ γ' έωθινόν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «'Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «'Εὐφραινέσθω», «'Ὡς στῦλος ἀκλόνητος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «'Προστασία τῶν χριστιανῶν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.–: τοῦ ἁγίου, Ὁκτ. 26, «'Ενδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Μτθ., «'Εἶπεν ὁ Κύριος... ἄνθρωπος τις ἀποδημῶν» (Μτθ. κε' 14-30).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «'Αἰνεῖτε»· «'Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

11. Δευτέρα. Βλασίου ἱερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' έβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Δευτ. β' έβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

- 12. Τρίτη.** Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β΄) Κων/πόλεως († 901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ († 1748).
Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ιζ΄ ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ς΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Τρ. δ΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ΄ 1-13).
- 13. Τετάρτη.** Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε΄ αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ΄ 8-21)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Τετ. β΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε΄ 17-24).
- 14. Πέμπτη.** Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραὰμ (ε΄ αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ΄ αἰ.) τῶν ὁσίων.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 14-17)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Πέμ. δ΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η΄ 12-20).
- 15. Παρασκευή.** Ὀνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε΄ αἰ.), Μαῦρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 17-25)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Παρ. ς΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ΄ 1-11).
- 16. Σάββατον.** Παμφίλου μάρτυρος († 307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλουία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ΄ 20-25). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ΄ ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κε΄ 1-13).
- 17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (α΄ αἰ.), Αὐξιβίου ὁσίου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Θεοσηρικτοῦ ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ († 1795). Ἦχος δ΄, ἑωθινὸν δ΄.
Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».
Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Θείων δωρεῶν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τὴν θεοδώρητον χάριν*», Καὶ νῦν, «*Ὡ θαύματος καινοῦ*» (Παρακλητική, Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ β' ἤχου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ' ὧδης μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τοῦ ἁγίου «*Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ταῖς σαῖς ἀγκάλας*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Θανατοσὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*», β) «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*», Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τοῦ ἤχου– Κυρ. ιζ´ ἐπιστ., «Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β´ Κορ. ς´ 16-ζ´ 1)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ´ Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος» (Μτθ. ιε´ 21-28).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»: «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. Λέοντος πάπα Ῥώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ´ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λγ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Πέτρ. β´ 21-γ´ 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις´ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ´ 13-17).

19. Τρίτη. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α´ αἰών). Φιλοθέης ὀσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λγ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Πέτρ. γ´ 10-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις´ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ´ 18-27).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιατέρας φυλλάδος αὐτῆς.

20. Τετάρτη. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὀσίου, Πλωτίνου ὀσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λγ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Πέτρ. δ´ 1-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις´ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ´ 28-38).

21. Πέμπτη. Τιμοθέου ὀσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ´ αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ σχολαστικῶν († 577).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λγ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Πέτρ. δ´ 12-ε´ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις´ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ´ 38-44).

22. Παρασκευή. Ἡ εὔρεσις τῶν ἰ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λγ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Πέτρ. α´ 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις´ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ´ 1-9).

23. Σάββατον. Πολυκάρπου ιερομάρτυρος επισκόπου Σμύρνης († 166).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με ἀλληλουαία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικάς τυπικάς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ (ΙΣ' ΛΟΥΚΑ) ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452). Ἦχος πλ. α'· ἔωθινὸν ε'. (Πρβλ. Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ. §§3-5).

Ἄρχεται τὸ Τριῶδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμπαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ἕννοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἠῆτρεπισμένῳ σκίμπος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανόιας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρὸς τὸ Τριῶδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτὸ, ποιεῖ πάλιν μετανόιας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μὴ προσευξώμεθα» (δίς) καὶ «Φαρισαῖος κενοδοξία» (ἄπαξ), καὶ προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ» κ.λπ., Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου «Ἡ τῶν θεῶν ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τοῦ Προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, [εἶτα ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου «*Ἡ πρόφη ἐπὶ πίνακι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου*»], τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ. [ἐὰν ὅμως ἐψάλλῃ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου, ἀντ' αὐτῶν λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*»].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*»)· εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Μωυσῆς ἔώρακεν*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*» καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου «*Ταπεινώσις ὑψωσε κατησχυμμένον*» καὶ τὸ ἕτερον «*Ταπεινώσις ὑψωσε πάλαι τελώνην*», Δόξα, τὸ τοῦ Προδρόμου «*Ὡς ἐν ταμείῳ*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ «*Τὸ προσταχθέν*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «*Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεξεύσας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός*», τοῦ Τριωδίου «*Ἐψηγορίαν φύγωμεν*», τοῦ

Προδρόμου «*Λαμπροφανής άνέτειλε*» και τὸ ὅμοιον θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ψυχαγωγεῖται, πάναγνε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 2 (κατὰ προτίμησιν τὰ τοῦ γ' ἤχου ὡς μὴ ψαλέντα ἐν τῷ ἐσπερινῷ), και προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «*Ἦνοιξε προπύλαια*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου*», β) «*Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ και ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν*»· Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχῆσῃσι*», Και νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά, εἰς δὲ τοὺς μακαρισμοὺς τὰ τροπάρια τοῦ ἤχου εἰς 4 και ἢ ζ' ὠδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*» και τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Φαρισαίου φύγωμεν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ (24 Φεβρ.) προκειμένου– τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτόυς φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν*» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Εἶδησις. *Τὴν Τετάρτην και τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἢ τις και «προφωνήσιμος» καλεῖται, «και διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλααμῶν).*

- 25. Δευτέρα.** Ταρσίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 9-13).

- 26. Τρίτη.** Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου και λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐν Κων/πόλει († 1575).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρο. β' 9-22)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

27. Τετάρτη. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρο. γ' 1-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

28. Πέμπτη. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 1751).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείκνους ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Παρασκευή. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος († 160-170), Μαρκέλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. β' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

2. Σάββατον. Ἦσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας Κύπρου († 326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος († 252), Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ († 1932).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλοῦσα εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ς' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος. Ἦχος πλ. β', ἔωθινὸν ς' (τυπικὸν Τριωδίου, Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ὡ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὁ τὴν εὐλογημένην». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ς') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὰ ιδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ς' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

* Μεσῶδιον κάθισμα, ἤχος α', πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἄγκάλας πατρικᾶς διανοίξαι μοι σπεῦσον, / ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηγάλωσα βίον, / εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου / νῦν πωχεύουσαν μὴ ὑπερίδης καρδίαν, / σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραναγάζω / ἡμάροηκα, σῶσόν με. (Κων. Παπαγιάννη, «Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ Τριωδίον», Θεσσαλονίκη 2006, σ. 27 καὶ 28).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς πατρῶας δόξης σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. ς' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἵδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας προ τῆς ἀπόκρουε ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

4. Δευτέρα. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ († 475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρουε (Μρ. ια' 1-11).

5. Τρίτη. Κόνωνος ὀσιομάρτυρος (α' αἰ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ' αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου († δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ῥαψάνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρουε (Μρ. ιδ' 10-42).

6. Τετάρτη. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων († 845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἑλένης (326).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρουε (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

7. Πέμπτη. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Αἰθερίου κ.λπ. (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρουε (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

8. Παρασκευή. Θεοφιλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας († 842-5), Ἐρμού ἀποστόλου (α' αἰ.).

Εἶδησις. Προβάλλεται σήμερον ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων διὰ τὸ εἶναι αὖριον ψυχροσάββατον, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας (8ης Μαρτίου) ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου «*Μακάριος ἀνήρ*».

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «*Φέροντες τὰ παρόντα*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον*» (ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «*Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τῶν αἰνῶν «*Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοί*» κ.λπ. μετὰ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «*Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον*», β') «*Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων*» (ζῆτει εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ), Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, ἦχ. πλ. β', Σαββάτῳ ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Τὰς ἀλγηδόνας*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰς τοὺς αἰνοὺς κείμενα 3 στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «*Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος*», «*Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν*», «*Ἀληθείας σε κρατῆρα*», Δόξα, «*Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ*» (ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῶν ἁγίων πρὸ τῆς 10ης Μαρτίου), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» (Παρακλητικὴ, ἦχος β', Δευτέρῳ ἑσπέρας), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικίον «*Τὰς ἀλγηδόνας*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῶν ἁγίων κατὰ σειρὰν, καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν

μαρτύρων, Τρ. ιβ' έβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν μαρτύρων καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (8ης Μαρτίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Χορὸς τετραδεκάριθμος» καὶ τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ προσόμοια τῶν ἁγίων 3 «Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοί» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὰς ἀλγηδόνας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον» (Έβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετ. θ' έβδ. Ματθ., «Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

9. Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).

Τῆς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων προψαλείσης χθές, σήμερον ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ψυχοσαββάτου ὡς συνήθως. (Τυπικὸν Τριωδίου, Σάββατον πρὸ τῆς ἀπόκρως, §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας»· κοντάκιον «Πᾶσαν στρατιάν».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6–, ἔσπερια μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου 3 («Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ», «Οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες», «Ὁ σταυρός σου, Κύριε»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἱλαρόν» καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν»· εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου*, ἦτοι α) ἄνευ στίχου «Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων σου», β) μὲ στίχον «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Κύριε, εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου», γ) μὲ στίχον «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Μνήμη μαρτύρων», δ) μὲ στίχον «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε» (ζητεῖ ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἦχ. πλ. β', Σαββάτῳ πρῶι εἰς τοὺς αἶνους), Δό-

* Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλεται κανονικῶς τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἤχου, ὡς ἐξῆς.

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, / οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου / ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται.

Ἐτίμησας εἰκόνη σου / τὸ τῶν χειρῶν σου, σῶτερ, πλαστούργημα / ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ / τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, / ἦς καὶ κοινωνόν με κατέστησας / θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Λόγε· / δι' ὃ, σῶτερ, τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ζώντων / ἐν σιγηαῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχος. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα / τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, / κῆπον ἐν τῇ Ἐδέμ / παντοίοις ὠραῖσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, / λύπης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, / ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· / δι' ὃ, σῶτερ, τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ζώντων / ἐν σιγηαῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

ξα, «*Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «*Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «*Ἐν οὐρανόις θαλάμοις*» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προὔμνια:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «*Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίσθησονται*»·

τὸ 3ον τροπ. εἰς τὸ «*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι*»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ*»·

μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον*» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος*», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι ἐλέημων*» ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· ὁ χορὸς «*Κύριε, ἐλέησον*» γ'.

«*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον*»· ὁ χορὸς «*Κύριε, ἐλέησον*» γ' χῆμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῶ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ γλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶνπραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκπὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ...»

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξέλεξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτικίον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἔσπε-

ρινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου) «Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις», «Ἀθλητικὸν ἀγῶνα», «Τῶν ἀγίων σου ἡ μνήμη» –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ τὴν εὐλογημένην» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς). Εὐθύς (ἐν ταῖς ἐνορῖαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶπα ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὰ βημόθυρα, ἴσταται πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ προτεθέντα κόλλυβα, καὶ ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριψδίῳ κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριψδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια· α) «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται», δ) «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Ἀπὸ γ' ὥδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου), ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ· ἀφ' ε' ὥδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριψδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδῆς «Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἕτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια «*Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «*Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ πλ. β' ἤχου) «*Ἐχων ἀκατάληπτον*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχосαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*· «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*», ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (σ. 321).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου· ἂν ὅμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας («τῶν καθημερινῶν»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἄγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρωθήτω*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ· μετὰ τὴν εὐχὴν «*Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων*», τὸ «*Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα οἱ χοροὶ τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ'), ὁ ἱερεὺς «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος*», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεΐα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαήλ Μαυροειδῆ νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει († 1544). Ἦχος βαρῦς, ἑωθινὸν ζ´.

Εἰς τὴν θ´. «Ὁ βάθει σοφίας» κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προουσιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Ἀνοιξόν μου τὸ στόμα», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σῆν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ´ ὥδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσῶδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παρалаιπομένου τοῦ θεοτοκίου

«Τὸν πάντων ποιητὴν»)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «*Ἐνοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην*» κ.λπ., εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ἀνάστηθι, Κύριε...*» καὶ «*Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε...*», Δόξα, «*Προκαθάρωμεν ἑαυτούς*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἧς' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν ἔλθης, ὁ Θεός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «*Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν*» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ἀπόκρεω, «*Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου*» (Μτθ. κε' 31-46).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Συμφώνως μὲ ἀρχαίας ἱστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἀγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ παροῦσα ἑβδομάς ἦτο κάποτε αὐστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.

3. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Τριωδίου §13.

11. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Σωφρονίου πατρ. Ἱεροσολύμων († 638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλείσης Ἄρτης.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας»· κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὥρας, ἡ εὐχὴ τῆς (μικρᾶς) ἀπολύσεως «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικὰ δύο «Ἐξ Ἄρῶν σου, ὦ ψυχὴ μου», «Βλέπον σου τὰ παράνομα», τῶν ἀσωμάτων ἐν «Φλόγα πυρός» καὶ τοῦ μηναίου (11 Μαρτ.) προσόμοια 3 «Σωφροσύνης ἐπάνυμος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Κατακρίσεως λύτρωσαι».

ANEY ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε» καὶ τὸ «Καταξίωσον».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν» δις, τὸ ὁμόηχον ἀ΄ μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου» ἅπαξ, εἰς τοὺς οἰκειοὺς στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Τῇ ἀνατραφείῃ» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον). Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τῇ ἀνατραφείῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, [μετὰ τὴν ἀ΄ στιχολ.] τὰ κατανυκτικὰ τῆς Δευτέρας τοῦ βαρέος ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), ἀλλὰ πρὸ τοῦ θεοτοκίου εἰς τὸ Δόξα λέγομεν τὸ μαρτυρικὸν «Οἱ ἅγιοί σου, Κύριε»· εἶτα [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας τυρινῆς) δις μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς ἀ΄, η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Ἐπειδὴ δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐν τέλει τῆς γ΄ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί»,

αίτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἐν τέλει τῆς ε΄ ὥδης ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «*Θύσω σοι*», αἴτησις, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «*Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ*» καὶ τὸ συναξάριον· εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*», ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ὥδης τοῦ β΄ τριωδίου «*Ὑμνον σοι προσφέρομεν*», «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ὥδης τοῦ β΄ τριωδίου «*Σὲ τὴν ὄραθεισαν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς*». Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τῆς ἡμέρας (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον ἢ Παρακλητικὴν) «*Ἀρχάγγελοι καὶ ἄγγελοι*» μετὰ τοῦ ὁμοίου θεοτοκίου «*Σὺ μου προστάτις, ἄχραντε*». «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὡς συνήθως ἐν ταῖς ἀπλαῖς καθημεριναῖς.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάκιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον αὐτοῦ θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «*Ὅτι πάντων ὑπάρχεις*» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «*τῶν καθημερινῶν*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον [*Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ*] καὶ «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος: Δευτ. τυροφάγου (Γ΄ Ἰω. 1-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ΄ 29-40, κβ΄ 7-39). Κοινωνικὸν «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους*».

12. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ († 818). Γρηγορίου Ῥώμης τοῦ Διαλόγου († 604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου († 1022).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικὰ 2, τοῦ Προδρόμου προσόμοιον ἐν καὶ τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον· εἰς τὸν στίχον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «*Μνήμη δικαίου*», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «*Θείας γεγόναμεν κοινωνοί*» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀπολυτίκιον «*Μνήμη δικαίου*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, ὁμώχον θεοτοκίον «*Θείας γεγόναμεν κοινωνοί*». Καθίσματα τῆς ἡμέρας ὡς ἐσημειώθησαν χθές. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς ἠ΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Εἰς τὴν β΄ ᾠδὴν λέγομεν μόνον τὰ δύο τριώδια προτάσσοντες αὐτῶν τὸν εἰρμὸν τοῦ α΄· «*Ὡς ὄμβρος ἐπ’ ἄγρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου*» (ὁ δὲ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν εἰρμὸς τοῦ β΄ τριωδίου παραλείπεται). Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν σημειωθεῖσαν χθὲς τάξιν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἀπολυτίκιον «*Μνήμη δικαίου*», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμώχον θεοτοκίον «*Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε*» (βλέπε εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια, ἤχος β΄, Τρίτη πρωί).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Μνήμη δικαίου*», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον [*«Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε» καὶ*] «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος: Τρίτης τυρινῆς (Ἰούδα 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κβ΄ 39-42, 45-κγ΄ 1). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

13. Τετάρτη τῆς τυρινῆς. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως († 846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β΄ αἰ.).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἰς τὴν θ΄. Τὰ συνήθη τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἐσπέρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς σταυρώσιμα δύο καὶ τῆς Θεοτόκου ἓν, καὶ ἐκ τοῦ μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον σταυροθεοτοκίον. Ἄνευ εἰσόδου «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ ψάλλεται, ἀντὶ τοῦ συνήθους προκειμένου, εἰς ἤχον πλ. β΄ τὸ «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β΄ «*Ύψοῦτε Κύριον τὸν*

Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν», τὸ δὲ γ' «[Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ] Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εὐθύς τὸ «Καταξίωσον» κ.λπ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. καὶ οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.τ.λ.. Εἶτα «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ἄν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος (βαρὺν) μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει» κ.λπ., καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ βαρέος ἦχου «Ὁ ὑψίστη δυνάμει», μὲ κατάληξιν εἰς τὸ μὲν πρῶτον «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ δευτερον «πρεσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὸ τρίτον «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ. τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς Παρακλητικῆς δύο σταυρώσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· εἶτα [μετὰ τὴν β' στιχολ.] τὰ τοῦ Τριῳδίου (Τετάρτης τυρινῆς). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· λέγομεν τὸν α' κανόνα τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν), τὸν τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) καὶ τὸν τοῦ Τριῳδίου (ἄνευ εἰρμῶν), ἀλλὰ εἰς τὰς ᾠδὰς γ' ἠ' καὶ θ' (καταλιμπάνονται ἡ Παρακλητικὴ καὶ τὸ Μηναῖον καὶ) λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Τριῳδίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μαζὶ μὲ τοὺς δύο συναπτομένους τριῳδίους κανόνας. Ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν» (ὅλοι οἱ εἰρμοὶ σήμερον ψάλλονται ἀπὸ τὸ Τριῳδίον), αἰτησις καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου· ἐν τέλει τῆς ς' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην», αἰτησις, ἀντὶ κοντακίου τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἦχου «Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων» (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, ἦχος βαρὺς, Τετάρτη πρωί) καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν», ὁ ἐν τέλει τῆς ἠ' ᾠδῆς εἰρμὸς «Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς εἰρμὸς «Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστί». Μετὰ τὴν αἴτησιν, ἀντὶ ἐξαποστοελαρίου, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ βαρέος ἦχου ἐκ τοῦ Τριῳδίου «Διέγειρόν με, Κύ-

ριε» (τρὶς) μὲ κατάληξιν εἰς μὲν τὸ α' «Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) καὶ σῶσόν με», εἰς δὲ τὸ γ' «Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με». [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰῶνων.] Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες». Εἶτα «Κύριε, ἐλέησον» (μ') καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι α', γ' καὶ ς', ἀκριβῶς ὡς ἔχουν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῆς ς' ὥρας «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρησίαν», τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, ἡ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκειμένον, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· εἶτα «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν», ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ς' ὥρας, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις.

Εἶδησις. Κατ' ἔθος τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπικρατήσαν εἰς ἅσασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρουσίας τυρινῆς ἑβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία (Χρυσοστόμου) οὔτε τοιαύτη προηγιασμένων θείων δώρων τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

14. Πέμπτη τῆς τυρινῆς. Βενεδίκτου ὁσίου († 543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμφάκου († θ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκειται ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ προφητεία μετὰ τοῦ ἐν τέλει αὐτῆς προκειμένου. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰ καθίσματα τῶν στιχολογιῶν, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (μὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ α') καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν), ἀλλ' εἰς τὰς ὥδὰς δ', η' καὶ θ' λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ τοὺς κανόνας τῶν δύο

τριωδίων. Ἄφ' ε' ὥδης κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον, ἀπὸ θ' τὸ ἑξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ θεοτοκίου, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Ἰούδα 11-25)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

- 15. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς.** Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός († 1792).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἀλλ' εἰς τὴν θ' ὥδην τῶν κανόνων, ἐπειδὴ ὑπάρχει εἰς μόνον τριώδιος κανὼν, προηγεῖται ἢ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (μετὰ τοῦ εἰρμοῦ αὐτῆς), εἶτα ἢ θ' ὥδῃ τοῦ Τριωδίου ἄνευ τοῦ εἰρμοῦ καὶ ἢ θ' τοῦ τριωδίου κανόνος. Πάντα τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ὄρθρῳ καὶ ἐν ταῖς ὥραις, ὡς προεγράφησαν τῇ Τετάρτῃ, μὴ ἐπιτελουμένης θ. λειτουργίας.

- 16. Σάββατον τῆς τυρινῆς.** «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου († 287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτὴν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*»· ἄνευ εισόδου, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριωδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἔσμα ἀναπέμψωμεν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Τὸν προδηλωθέντα*»· οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...*»· δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2): Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Ἄλεξιου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν η' (τυπικὸν Τριωδίου, Κυριακὴ Τυρινῆς §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

Ἀπολυτικίον «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς». Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Ἥλιος ἀκτῖνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυχτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, α' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξαψαλμὸν εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §20).]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου (μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»)· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ΄ ε΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηλόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ὠδῆς «*Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ η΄ ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*» καὶ τοῦ Τριωδίου «*Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε*» καὶ «*Ἀποικισθέντες, Κύριε*», ὃ ἐστὶ καὶ θεοτοκίον.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3, «*Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ*» κ.λπ. –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ἐφθασε καιρὸς*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ε΄ ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Τῆς σοφίας ὁδηγέ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς τυρινῆς, «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία*» (Ῥωμ. ιγ΄ 11-ιδ΄ 4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν*» (Μτθ. ε΄ 14-21).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ συμπάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ. §§3-5)· Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Ἐβρ. ιγ΄ 17-21)· Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὕψους κατήλθες· κοντάκιον Τριωδίου «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατασκευαστικὰ τοῦ πλ δ´ ἤχου (ζήτηι αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Σὲ τὸν βασιλέα» κ.λπ., εἶτα προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῆς τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναιίου (Μαρτίου 18) ἔτερα 3 «Ὡς ἀστήρ ἀνατέταλκας» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον «Φωτοφόρον παλάτιον».

ΕἰΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν.

Ἡ ἐκτενὴς «Εἶπωμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» ἅπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις».

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν»· «Κύριε, ἐλέησον» (μ´), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ» ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾗ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β´ χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προσοτατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §17).

Εἵδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς κατασκευαστικούς ἑσπερινούς τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλάσ-

σομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

18. † Καθαρὰ Δευτέρα. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων († 386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 300).

Ἄρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῆ Δευτέρῃ πρωί (παράλειπομένου τοῦ μεσονυκτικοῦ «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν»). **Εἰς τὸν ὄρθρον.** Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.τ.λ., «*Ὅτι σοῦ ἐστί*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθύς* «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον. Τὰ εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι*».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἤχον τῆς ἐβδομάδος (πλ. δ' ἤχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικοὺς ὕμνους** τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς σὺνήθες· [ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ καλούμενοι βασιλικοὶ ψαλμοὶ (19 καὶ 20) ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ὡς ἐξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «*προστασίας τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*». Τρίτη: «*πρεσβείας τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Πέμπτη: «*πρεσβείας τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*».)

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «*πρεσβείας τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς*» ἢ «*πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου...*» ἢ «*πρεσβείας τῶν μαρτύρων...*» ἢ «*πρεσβείας τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*» κ.λπ.). Ἄν ὁμοῦς ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α', πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὕσης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ «*πρεσβείας τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὕμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μὲ τὸ «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ κατανοητικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, ἅ περ ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α΄ ἑβδομάδος «*Τῆς νηστείας τῇ θεῖα ἀπαρχῇ*», κ.λπ.).

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός, «Κύριε, ἐλέησον»* (ιβ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς*».

ΚΑΝΟΝΕΣ. Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἑννέα βιβλικαὶ ὠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἶτα ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προῦμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· εἰς ὅσας ὠδὰς ὑπάρχουν τριῶδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ὠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ΄ ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἂν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριῶδια, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τριωδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*» καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ε΄ ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*». Εἶτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η΄ ὠδῇ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»)

Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ὠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου, «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» καὶ στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ὠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἑξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν

* Ἰστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «*σῶσον ἡμᾶς*», ἀλλὰ μὲ τὸ «*καὶ σῶσόν με*» (π.χ. «*Πρε-*

αἰῶν] στιχηρά αἰῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθύς «Σοὶ δόξα πρόπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑἰῶΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία», κ.τ.λ.).

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτονται

Αἱ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθύς ἢ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστής» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Δι' εὐχῶν», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἦχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφρυνίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Ὁρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», τὸ «Ἄνεξ, ἄφεξ», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἱερεὺς «Ὅτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν σ' ὥδην τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἁγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε,

σβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με», τὸ δὲ γ' πάντοτε μετὰ τὸ «προσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με»).

ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετανοῖαι, μεθ' ἃς ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινός (ἄνευ προηγησμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμακός [μετὰ τὰ εἰρηνικά λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 (σήμερον «Πᾶσαν ἁμαρτίαν» κ.λπ.) καὶ 3 τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου (σήμερον τῆς 19ης Μαρτίου «Θείας ἐπιγνώσεως» κ.λπ.), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος).

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἱλαρόν», ὁ ἱερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ΣΤΙΧΟΝ ἅπαντα τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἤχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. (τὸ τελευταῖον κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. λέγεται χῦμα), τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὦν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλοι μετανοῖαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρεῖς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλόγησω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Ἐψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὠρολογίῳ τάξιν μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρῶν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς μετὰ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικούς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗτινος ἐψάλη ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ κείμενα τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριωδίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

19. Τρίτη. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας· Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων († 283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναροῦ († 1564).

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Τὸ μεσονυχτικόν (ὃ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινός τῆς ἐπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §§ 18 καὶ 19).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυχτικοῦ, τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρῶν καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.

2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικά εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ, πλὴν βεβαίως Σαββάτου, Κυριακῆς, τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

3. Αἱ μνήμαι ἐορταζομένων ἁγίων, αἱ ὁποῖα συμπίπτουν ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, εἶναι ὀρθότερον νὰ μετατίθενται ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, συμφώνως μὲ τοὺς μθ' καὶ νὰ κανόνας τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ συνόδου (ἔτους 360). Ἐξαιροῦνται αἱ μνήμαι τοῦ ἁγ. Χαραλάμπους (10 Φεβρ.), τοῦ Προδρόμου (24 Φεβρ.) καὶ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα (9 Μαρτίου).

4. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηνιαίῳ.

20. Τετάρτη. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων († 796)· Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἀρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ ἱερεὺς «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρεῖς καὶ ὁ προοιμακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»).

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί*» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «*Εἶ τις ἀρετὴ*» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηνιαίου (Μαρτίου 21) ἔτερα 3 «*Κόσμου τοὺς θορούβους*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον προσόμοιον «*Πάντων θλιβομένων*».

Εἰσοδὸς μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρὸν*» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ

στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «Κέλευσον· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «Σοφία, ὀρθοί», στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης θυμιῶν ψάλλει τὸ «Κατευθυνθήτω», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς τετρακίς, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευρὰν τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον «Κατευθυνθήτω» μέχρι τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορὸς. (Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀποστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἑβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.) Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ «Εἶπωμεν πάντες».

Καθεξῆς τὰ τῶν κατηχομένων κ.λπ., καὶ ἐκφώνησις «Κατὰ τὴν δωρεάν· ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις» ἄχρι τοῦ «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», ἔνθα γίνεται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εἴσοδος τῶν προηγιασμένων θείων δώρων· εἶτα συνεχίζεται τὸ τροπάριον ἀπὸ τοῦ «Ἰδοὺ θυσία μυστική».

Εἶτα «Πληρώσωμεν» κ.λπ., «Καὶ καταξιώσον», «Πάτερ ἡμῶν», «Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια», «Εἷς ἅγιος».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος». Εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται εἰρημολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ ἐξῆς· «Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια». Μετὰ τὸ «Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ», ὁ χορὸς τὸ «Πληρωθήτω».

Ὅπισθάμβωνος εὐχὴ «Δέσποτα παντοκράτορ· «Εἷη τὸ ὄνομα» γ', «Εὐλογία Κυρίου», καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ἧ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» διανέμεται τὸ ἀντίδωρον, ἐνῶ ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Ψώσω σε, ὁ Θεός μου», καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εΐδησις. Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἀγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ πρώτη εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἀγίου τῆς ἐπαύριον.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

21. Πέμπτη. Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610).

Τῆ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπομένης (2 Μαρτίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Αἰτεῖται καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

22. Παρασκευή. Βασιλείου ἱερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362). Καλλινίκης μάρτυρος († 252).

Τῆ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὠρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἦχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἦχου «Μάρτυρες Κυρίου» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ὁργάνῳ χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ'). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλόγησω τὸν Κύριον».

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ α΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἵξιον ἔστι» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἑκάστην ὥρην· εἶτα τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α΄ στάσις τῶν οἰκῶν (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (Α-Ζ)· εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ*» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοινάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολυάθλε· καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήτητος»·

«Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος (Ἰω. ιε΄ 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «*Εὐξώμεθα*», τὸ κάθισμα «*Τὴν ὠραιότητα*» καὶ εἶτα «*Δι' εὐχῶν*» (τυπικὸν Τριωδίου §26).

Σημειώσεις. Ἡ τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β΄, γ΄ καὶ δ΄ ἑβδομάδος, ἄνευ ὅμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἑορταζόμενος ἄγιος·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

23. Σάββατον α΄ τῶν νηστειῶν. «*Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)*». Νίκωνος ὀσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Μεσονυχτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνθηδες μεσονυχτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ ψαλλόμενον ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «*Χορεύουσι στίφη μαρτύρων*» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν

πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ' καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*»].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α' στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἤχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «*Φωστῆρες νοεροῖ*» κ.λπ. (ζητεῖ ἅπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*», εἶτα [μετὰ τὸν Ἄωμον] τὰ τοῦ ἁγίου (Τριωδίου, Σάββατον α' ἔβδομ.) «*Ζέων πίστεως*», Δόξα, «*Θεῖον δῶρον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Μηναιῶ καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*»· «*Ἄπας γηγενῆς*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (26 Ὀκτ.), «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν*» (Ματ. β' 23-γ' 5).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον ἐστί*» κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «*Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου*» (βλ. Ἱερατικόν). Εἶτα «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις.

Σημειώσεις. Ἰστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἡ τὴς ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι *Τυπικῷ*, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἑορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ σχετικὴ ἱερὰ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπί-

σης ἢ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελεῖται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχασάββατον, θεωροῦμεν ὀρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητός» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἵνα μὴ συμψάλλωνται τὰ χαρμόσυνα τοῖς πενθίμοις».

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάργυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α΄ αἰ.). Ἦχος α΄, ἑωθινὸν θ΄ (Τ.Μ.Ε., 25η Μαρτίου, περίπτωσις δ΄ §19, καὶ τυπικὸν Τριωδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, καὶ τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας».

Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Χαίρετε, προφήται τίμοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ἑ΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Λίθος ἀχειρότμητος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τὸ τῆς ἑορτῆς «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ Τριωδίου ἕτερα 3 «*Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται*» κ.λπ. εἰς 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῶν Κυριακῶν τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*»· δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας «*Ἅγιος ὁ Θεός*» κ.λπ. (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θείας λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἰ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἰ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἰ. ναοῦ, ὁ τε ἰ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἰ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα*, περιορχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν

* Ἡ παροῦσα διάταξις εὔρηται καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «*Ἐπίσημοι Δοξολογία*» σ. 16-20.

ναόν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α΄) Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β΄) Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.: οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ΄) Ἐν τῇ βορεία πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ΄) Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἢ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπιτούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίασαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ΄.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδεικνύσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεῖημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἶτα τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων

Σχηματίζεται ἱερὰ πομπὴ ὡς ἐξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἶτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἐξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἶτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἱ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ὁ χορὸς «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἰκόντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχοῦμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καὶ ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτα-

νείαις συννευφραινόμενοι τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ἄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱερά πομπή πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτικίον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χώρον τῆς ἐπομένης στάσεως*.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α΄ ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν».

Ἐρχιερεὺς ἐκφώνως·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἐρχιερεὺς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄).

Ἐρχιερεὺς·

Τῶν εἰδόντων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστὸν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἐρχιερεὺς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ΄).

Ἐρχιερεὺς·

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκτομένων, ἧ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

* Λόγῳ τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῆ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως: ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέχρι τῆς βορείας θύρας «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστὸς ὁ Θεός», ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἢ τοὶ πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἴσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρησιασάτο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφῆς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἰ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὃταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἴσεται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἅο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ´).

Ἅο ἀρχιερεὺς·

Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἅο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ´).

Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἅο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ´.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνισμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθήμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, προσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ἅο χορὸς «Ἀμήν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄκρατον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῶ ἡ ἰ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «*Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν*» σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπιναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἑξῆς.

Ἀντίφωνον α΄

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣ τις οὐ σαλευθήσεται. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.

Ἐψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τοῦ Τριωδίου «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. α΄ νηστ., «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος» (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χაίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Σήμερον ἐσπέρας ἀντὶ τοῦ κατανακτικοῦ ἐσπερινοῦ ψάλλεται ὁ συνήθης ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς, ὡς διαλαμβάνεται κατωτέρω.

25. Δευτέρα. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετειῶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον»· κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὁ ἀπερίγραπτος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἦ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β΄ ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης (α΄ Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσήλθε Μωυσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β΄ Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ΄ Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῷ ἔκτω μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο

τελευταία, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον*» ἐκ τρίτου.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸν Εὐαγγελισμόν ἐσορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἰαννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς...*»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρέυξαστο ἡ καρδία μου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, «*ἄνευ στίχου*», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταία τροπάρια ἐκάστης ὥδης. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» ἐξάκις μετ' ἐφουμίου ἐκάστοτε τὸν εἰρμόν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «*Εὐαγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τῆς ἑορτῆς, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς (25ης Μαρτίου), «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἑβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Μετὰ τὸ «Εὐλόγητός ὁ Θεός», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον», τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», εὐθύς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοῦσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστω ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηριξίας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἥρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπασσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἵδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ»· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· τὰ 3 προσόμοια «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἕτερα 3 «*Γαβριήλ ὁ μέγιστος*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· (τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «*Τῷ ἔκτω μηνί*» κ.λπ., εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*». «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» γ'. Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἑορτῆς.

26. Τρίτη. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοθθία 26 μαρτύρων.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, ὥρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προοδηλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

1. Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Μετὰ τὴν δοξολογίαν τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριωδίου §23, ὑποσ. 17) ὀρίζει νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος.

2. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ), ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἑσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναιῶν οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (27 Ἀπριλίου-12 Μαΐου) ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ γ' ὥδης κάθισμα τοῦ Μηναιῶν καὶ ἀφ' ε' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ Μηναιῶν μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναιῶν, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

Κατὰ ταῦτα ἢ καθ' ἡμέραν σειρὰ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιῶν (ἐκ τῆς περιόδου 27 Ἀπριλίου-12 Μαΐου) εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἔχει ὡς ἐξῆς·

Τὸ ἑσπέρας τῆς	ψάλλονται κανὼν καὶ προσόμοια τῆς
26 Μαρτίου	27 Ἀπριλίου (ἱερομάρτυρος Συμεῶν)
27 Μαρτίου	28 Ἀπριλίου (τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτ.)
28 Μαρτίου	29 Ἀπριλίου (ἁγ. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάρχου)
1 Ἀπριλίου	30 Ἀπριλίου (ἀποστόλου Ἰακώβου)
2 Ἀπριλίου	1 Μαΐου (προφήτου Ἰερεμίου)
3 Ἀπριλίου	3 Μαΐου (ἁγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας)
4 Ἀπριλίου	4 Μαΐου (μάρτυρος Πελαγίας)
8 Ἀπριλίου	5 Μαΐου (μάρτυρος Εἰρήνης)
10 Ἀπριλίου	6 Μαΐου (δικαίου Ἰώβ)
15 Ἀπριλίου	7 Μαΐου (τοῦ φανέντος σημείου)
16 Ἀπριλίου	8 Μαΐου (ὀσίου Ἀρσενίου)
18 Ἀπριλίου	9 Μαΐου (ἁγ. Ἡσαΐου καὶ Χριστοφόρου)
22 Ἀπριλίου	10 Μαΐου (ἀποστόλου Σίμωνος)
23 Ἀπριλίου	11 Μαΐου (μάρτυρος Μωκίου)
24 Ἀπριλίου	12 Μαΐου (ἁγίου Ἐπιφανίου)
25 Ἀπριλίου	12 Μαΐου (ἁγίου Γερμανοῦ)

27. Τετάρτη. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ' -δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου († 950).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ἠ΄ κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου ἀνὰ μίαν, εἶτα τὰ 3 τοῦ Μηνιαίου (28 Μαρτ.) εἰς 4 μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίου «Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον»· εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

28. Πέμπτη. Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς († 754)· Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

29. Παρασκευή. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς († 364).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ἠ΄ κάθισμα («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε,

ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «*Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ (α΄) ἤχου «*Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε*» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτ. 30) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Ποία τοῦ βίου τραφή*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*»· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγουμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ β΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», εἶτα τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β΄ στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Ἦκουσαν οἱ ποιμένες*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α΄ χαιρετισμῶν (ἄλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

30. Σάββατον β΄ τῶν νηστειῶν. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» († 615).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὰ εἰρηνικά καὶ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι πρέπει σοι*», οἱ χοροὶ εἰς ἤχον β΄ τὸ ἀλληλουιάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Μήτηρ ἀγία*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ α΄ ἤχου, «*Ὡς καλοὶ στρατιῶται*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εὐθύς [ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὁποῖα γίνεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ἱσταμένου ἢ πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, ἐὰν κάτωθι αὐτῆς εὐρίσκωνται ὑπὲρ ἀποικομένων κόλλυβα, ἢ ἄλλως πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης) τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω. Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ. [Ἡ στιχολογία τῶν ἑννέα ᾠδῶν καί] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε΄ ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς΄ ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραφιδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριῶδιον, Σάβ. β΄ ἔβδ.). Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, αἴτησις, «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τετραφιδίου «*Βυθός μοι τῶν παθῶν*», αἴτησις, «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», εἶτα (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον) τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ΄ εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τετραφιδίου «*Τὸν ἐξ ἀνάρχου*· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τετραφιδίου «*Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. Τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριφιδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ α΄ ἤχου «*Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ἔργω, σωτήρ μου, δεικνύς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Φαιδρύνεται, κόρη*». «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἤχου «*Σοῦ, σῶτερ, δεόμεθα*» κ.τ.λ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριφιδίου. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτικά τῆς μετ΄ Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μήτηρ ἁγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκια «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος: Σαβ. β΄ ἔβδ. νηστ., «*Βλέπετε μήποτε ἔσται*» (Ἐβρ. γ΄ 12-16): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον*» (Μρ. α΄ 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἰ. Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον ἐστίν*· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν

ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὄνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἶδησις. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ' καὶ δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτός εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου.

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαργρῶν ἱερομ. († 326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἦχος β', ἑωθινὸν ι' (τυπικὸν Τριωδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ὅσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικά τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.τ.λ..

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, γ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας με τὸ

θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν´ ψαλμὸν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόεσβενε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ´ ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, εἶτα τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ´ ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ι´ ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τοῦ Τριωδίου «*Χαῖρε, πατέρων καύχημα*» καὶ θεοτοκίον ὁμοίον «*Δέσποινα, πάντων ἄνασσα*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «*Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστῆρ*» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. β´ νηστ., «*Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας*» (Ἑβρ. α' 10-β' 3)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ*» (Ματθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ» ἢ ὑπακοή τοῦ ἤχου «Μετὰ τὸ πάθος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» κατανυκτικὰ 4 τοῦ β´ ἤχου «Ἥμαρτον εἰς σέ, σωτήρ» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτριτὰ σοι παισίας» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (1ης Ἀπριλίου) «Σὲ μὲν διεκώλυε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. Δευτέρα. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας († 522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

2. Τρίτη. Τίτου ὁσίου (θ' αἰ.)· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων († 306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

3. Τετάρτη. Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 824). Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου († 833).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμακός καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἀσώτως δι-ασπείρας» (δύς), τὸ μαρτυρικὸν «Ἱερεῖα ἔμψυχα» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Ἡλίον ἀνγάσματα» καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναιῶ (4 Ἀπριλίου) «Ὅλος ἀνακείμενος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Χαίροις ὄντως, θρόνε»· εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

4. Πέμπτη. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῶ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ς' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).

5. Παρασκευή. Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ἄσπερινός μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμακός καὶ τὸ ἡ΄ κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (6 Ἀπριλίου) «Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι» κ.λπ. 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «Οἶμοι! οἶον ἀγῶνα», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου)· εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ γ΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου», εἶτα τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ», καὶ ἐκφωνεῖται ἡ γ΄ στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «Νέαν ἔδειξε κτίσιν». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α΄ χαιρετισμῶν (ἀλλ΄ ἄνευ Εὐαγγελίου).

6. Σάββατον γ΄ τῶν νηστειῶν. Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως († 582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων († 344-47).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ΄ Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν (30 Μαρτίου). Εἰς τὰ καθίσματα τὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου 2 μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου «Ὁ φαιδρύνας» καὶ «Ἀθλοφόροι Κυρίου», ἀλλ΄ ὡς 3ον ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ Τριωδίῳ ὑπάρχοντος «Ἀπόστολοι, μάρτυρες» (ὃ περ ψάλλεται ὡς ἀπολυτικίον) λέγεται τὸ παρόν (ἦχος β΄):

«Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις / ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ / τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν / καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν / αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον / τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, σωτήρ, / καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν» (Ὁρολ., εἰς τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτικά). [Μετὰ τὸν Ἄμωμον] εὐθὺς τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ μνημόσυνον

τῶν κεκοιμημένων), εἶτα τὸ νεκρώσιμον κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν δύο τετραωδίων κανόνων τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπὸ γ' ὥδῃς ὁ εἰρμός, αἴτησις, τὸ μεσῳδίου τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοδοκίου. Ἄφ' ς' ὥδῃς τοῦ β' τετραωδίου ὁ εἰρμός αὐτοῦ, αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων» καὶ τὸ συναξάριον. «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρμός τῆς η' ὥδῃς τοῦ β' τετραωδίου «Οἱ θεορρήμονες παῖδες»: «Τὴν τιμωτέραν», ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδῃς τοῦ β' τετραωδίου «Μεγαλύνομέν σε» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοδοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (β' ἤχος). Ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἁγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν (30 Μαρτίου). Ἀναγνώσματα Σαββάτου γ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἑβρ. ι' 32-38· Μρ. β' 14-17).

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων († 304). Γεωργίου ὀσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἰ.). Ἦχος γ', ἔωθινὸν ια' (τυπικὸν Τριωδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ὁ συμμαχήσας, Κύριε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ σταυροῦ «Ὁρῶσά σε ἢ κρίσις», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παρούσαν ἐβδομάδα, δ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι προηγησάμενων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἶτα κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· εἰς τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριωδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρμὸς δις «Ὁ θεϊότατος προετύπωσεν», εἶτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ὡς εἰς τὸ Τριώδιον)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρᾶν, «Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ἠγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ὁ θεϊότατος προετύπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «ᾧ μῆτερ παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς

πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἄσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱ. βήματος σχηματίζεται ἱ. λιτανεῖα κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προηγούνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἐξαπτέρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἄσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυματῶν θυμιῶντες.

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ ἄσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἱ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἡντρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἄσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυματὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπᾶριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλον τὸν ὕμνον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ιδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιόν» κ.λπ., ἐνῶ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ιδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπᾶριον «Σήμερον σωτηρία».

Σημείωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνῃσιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, ὅτε μετὰ

τὴν θ' ὥραν καὶ πρὸ τῆς προηγιασμένης γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἶρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἑξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Ἐἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλοῦσα.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Ἐψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποιάμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τῆ ὑπερμάχῳ*». Ἀντὶ τρισαγίου, «*Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «*Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν*» (Ἐβρ. δ' 14-ε' 6)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν*» (Ματθ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χაίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια*». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «*Σῶσον, Κύριε*».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω*», Δόξα, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», κατανυκτικὰ 4 τοῦ γ' ἤχου «*Ἐσπερινὸν ὕμνον*» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου 3 «*Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Ἀπριλίου 8) ἔτερα 3 «*Ἄετοι ὡς ὑπόπτεροι*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «*Ὡς Θεοῦ μήτηρ ἄφθορος*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», μέγα προκείμενον «*Ἐδωκας κληρονομίαν*». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Νῦν ἀπολύεις*»· τρισάγιον κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 8. Δευτέρα.** Ἀγάβου, Ῥούφου, Φλέγοντος, Ἐρμού κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης († 432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῶ († 1669).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

Τῆ Δευτέρᾳ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, καὶ ὠρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν ὡς προοδηλωται.

Εἶδησις. Σήμερον Δευτέρα, τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῆ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «*Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον*» ψάλλομεν «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*» τρις· καὶ τῆ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῆ Τετάρτῃ γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν α' ὥραν, τῆ δὲ Παρασκευῆ ἡ προσκύνησις γίνεται οὐχὶ ἐν τῆ α' ὥρᾳ

ἀλλ' ἐν τῇ θ', μεθ' ἣν αἴρεται ὁ τ. Σταυρός ἐν τῷ ἰ. βήματι. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις ἡμέραις, ἐν αἷς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τ. Σταυροῦ, εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς.

- 9. Τρίτη.** Εὐψυχίου μάρτυρος († 362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 362-4).

Εἶδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριωδίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 10ης Ἀπριλίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἑσπέρας).

- 10. Τετάρτη.** Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἑκάστην ὥδην τοῦ ἑνεαοδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ («Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»)· μετὰ τὴν ζ' ὥδην τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία», «Τρεῖς σταυρούς ἐπήξατο» καὶ εἶτα τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ, μὴ ὑπάρχοντες εἰς τὰ ἔντυπα Τριώδια, εὔρηται εἰς τὸ Ὡρολόγιον εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριωδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέσω διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (11 Ἀπρ.) «Χάριν ἀπαντήσας» κ.λπ. εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ» (τοῦ Τριωδίου). Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ἧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμε-

ρον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζομένων» «Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε΄, συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ (ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρὸβλ. Τ.Μ.Ε. 9 Μαρτίου, περ. ζ΄, §12). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἐβρ. ζ΄ 26-η΄ 2. Ἰω. ι΄ 9-16).

11. Πέμπτη. Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Εἶδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλονται 3 ἐσπέρια τοῦ Τριωδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (12ης Ἀπρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθετοκίον. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἔνθα λέγονται κανόνες, μαζὶ μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου λέγεται καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (12ης Ἀπρ), διότι θὰ παραλειφθῆ αὐριον εἰς τὸν ὄρθρον· μετὰ τοὺς κανόνας ὁμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλησαν εἰς τὸν ἑσπερινόν.

12. Παρασκευή. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η΄ αἰ.). Ἀνθούσης ὁσίας († 801).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Ὁ ὄρθρος καὶ σήμερον θὰ ψαλῆ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἄνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσιμα καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευὴ πρωί, ἦχος γ΄) ψάλλεται μετὰ στίχου «Θαυμαστός ὁ Θεός» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθετοκίον «Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον, θάνατον»· μετὰ τὴν ς΄ ὥδην τοῦ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία», εἶτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὴν α΄ ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς προεσημειώθη (8 Ἀπρ.). Εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμᾶ τρεῖς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένου τοῦ ὕμνου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ΄ καὶ τοῦ ἰδιο-

μέλου «*Δεῦτε, πιστοί*» (ζήτηει τῆ προλαβούση Κυριακῆ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ· εἶτα ὁ ἱερεὺς αἴρει τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ὁ τ. Σταυρός, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημοθύρων εἰς τὸ ἱερόν βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀγ. τραπέζης· εἶτα ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Τοῖς πάθεσι δουλώσας*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου «*Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου*» κ.λπ. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια (13 Ἀπριλίου) «*Τί σε νῦν, Μαρτίνε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «*Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θανατώσωμεν*»· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ δ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», εἶτα τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ δ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων*», εἰς ἣν συνάπτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

13. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (30 Μαρτίου), ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ γ' ἤχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Οὕτως εἰς τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικά καθίσματα τοῦ γ' ἤχου «*Ὅσοι φιλομάρτυρες*» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες

νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν» κ.λπ.. Ἄφ' ε' ᾠδῆς τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφιδίου «Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ»· «Τὴν τιμωτέραν», ὁ εἰρὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφιδίου «Μεγαλύνομεν πάντες» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριφιδίου (γ' ἤχος). Ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἁγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν (30 Μαρτίου). Ἀναγνώσματα: Σαββάτου δ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἑβρ. ε' 9-12· Μρ. ζ' 31-37).

- 14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Ἰωάννου ὁσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Ἀρδαλιῶνος μάρτυρος τοῦ πρῶην μίμου, Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει († 1803). Ἦχος δ'· ἑωθινὸν α' (τυπικὸν Τριφιδίου §§41-43).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριφιδίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ὅσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριφιδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, ε' τῶν Νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ, τῇ Πέμπτῃ τοῦ μεγάλου Κανόνος, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου εἰς τὸ Καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), ὁ τοῦ Τριωδίου, καὶ ὁ τοῦ ὁσίου μετὰ στίχου «Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἶτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ ὁσίου «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Κυρίως Θεοτόκον σε».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ [κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.] τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἔσπεροις) «Πάτερ Ἰωάννη ὄσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. δ' ἡσπ., «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ Θεός» (Ἐβρ. ζ' 13-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μαθ. θ' 17-31).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῦν σου»· ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατασκευτὰ 4 τοῦ δ' ἤχου «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (15 Ἀπριλ.) «Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Ὡς Θεοῦ μήτηρ ἀφθορος». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης». Ἀποστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

15. Δευτέρα. Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

16. Τρίτη. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258).

17. Τετάρτη. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι († 344). Ἀγαπητοῦ Ῥώμης († 536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγησμένων δώρων. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ἠ΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει τὸ Τριψῆδιον) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἅπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριψηδίου, καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριψηδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὡ τῇ ἀρρητῶν συγκαταβάσει!» Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψηδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγησμένης (τυπικὸν Τριψηδίου §44).

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α΄. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριψῆδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ΄ ὥδην καταλιμπάνονται τὰ μεσῶδια καθίσματα καὶ τὸ δίειριμον τριψῆδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ὥδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ς΄ ὥδην τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἐμμελῶς· ἀκολούθως ἢ ζ΄, ἢ η΄ καὶ ἢ θ΄ ὥδη καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε καὶ δέσποτα», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου· μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν, τὸ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Β. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἢ ἀκολουθία τῆς 18ης Ἀπριλίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ΄ καὶ κ΄ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς

τὸ «Ἀλληλουία» οἱ τριαδικοί ὕμνοι τοῦ δ' ἤχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «Προσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «Προσβείαις τοῦ ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικά τοῦ ἤχου (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) δύο «Φωστῆρες εἰς τὰ πέρατα», (στίχος α' «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν») «Ὡς Μωυσῆς τὸν Ἰσραὴλ», εἶτα (στίχος β' «Θαυμαστός ὁ Θεός») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον μαρτυρικὸν «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός». Ὁ ν' χῦμα καὶ ἡ ἱκεσία «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου»: [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν (T.M.E., Διάτ. Τρ. §46)]. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προὔμνιον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριώδια (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Στερέωσον, Κύριε», αἴτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' ε' ὁ εἰρμὸς «Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου», αἴτησις, τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἶθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ ᾠδαί· εἰς τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς «Ὁν στρατιαί», «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν»], ψάλλονται τὰ τριώδια καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυσις.

(Τὸ προὐ αἱ ὄραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὀρίζεται κατωτέρω τῇ 18ῃ τοῦ μηνός, εἰς τὴν Β' περιπτῶσιν.)

18. Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Α΄. Ἄν ὁ μέγας Κανὼν ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικῆ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστίμοις ἡμέραις· εἶτα [μετὰ τὸ ζ΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ΄ ὥδης (βλέπε τὸν προηγούμενον ὄρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», «*Θαυμαστός ὁ Θεός*»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς*»· εἶτα [μετὰ τὸ η΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «*Φωστῆρες θεαυγεῖς*», Δόξα, «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸν ἀπερίληπτον*». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ὥδων, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίδειμον τριῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ τοῦ Τριωδίου κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον*» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου. Εἶτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ὥδαι τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ διείρμου τριωδίου, εἰς δὲ τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ὥδης τοῦ β΄ τριωδίου «*Τὸν ἄναρχον βασιλέα*», «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ὥδης τοῦ β΄ τριωδίου «*Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἰτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (τρὶς), «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ γ΄ μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὥρας, λεγομένας ὡς συνήθως, (μετὰ τὸ τρισάγιον) καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», ἡ ἀπόλυσις. Εἶτα ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγουμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β΄ περίπτωσιν).

Β'. Ἄν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ πρῶτὸ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκειται τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγεται τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», εἶτα τρισάγιον κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου» χῦμα.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην» (δίσ), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (19 Μαρτίου) εἰς 4 –δευτερουμένου τοῦ πρώτου–, Δόξα, Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «Ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπαύριον.

19. Παρασκευή. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος, Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκ. Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρῶτῷ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωταί.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον») εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης», τὸ ἰδιόμελον «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίσ, τὸ μαρτυρικόν ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνά μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων. Κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α'. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἑστί». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἴκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἅπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ ς' ᾠδὴ, τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ᾠδὴ (ἐν τῇ θ' ᾠδῇ θυμῶ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἴκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον. Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Εὐξώμεθα», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα», καὶ εἶτα ὁ ἱερεὺς τὸ «Δι' εὐχῶν».

Β'. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἀναγινώσκουμεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναιίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου (20 Ἀπριλίου)]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «Ἄξιον ἑστί» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ»: μετὰ τὰς εὐχὰς «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «Εὐξώμεθα» καὶ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος καὶ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετά την ἐκφώνησιν, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἄπαξ, ἢ β' στάσις τῶν οἴκων καὶ αὐθις «*Τῆ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἐνοιξω τὸ στόμα μου*» εἰς 6 (ἐνταῦθα ᾠδαὶ α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς (ἄχρι τῆς ε') καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἢ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*». Αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ ς' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς συμπάλλεται καὶ τὸ δίειρμον τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προὔμνιων, ὡς ἐξῆς·

«*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραωδίου·

«*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραωδίων·

«*Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραωδίου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, *Καὶ νῦν* εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραωδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ς' καὶ τῶν λοιπῶν ᾠδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «*Τοῦ κήτους τὸν προφήτην*», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἄπαξ, ἢ δ' στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ η' ᾠδὴ τῶν κανόνων (εἰς τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»). Εἶτα «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως*». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμωτέρα*) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Ἡσαΐα, χόρευε*».

Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς» ἅπαξ, ἢ ἐκτενής, τὰ πληρωτικά καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως. (Τὸ πρωὶ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται κατωτέρω.)

20. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ· Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου († 1310)· Ἀναστασίου Β', Πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἄκτιστε φύσις» τὸ τροπάριον «Τὸ προσαχθὲν», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ τροπάριον «Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «Ὁ μέγας στρατηγός» (ζήτηε μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες ὁ τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δειριμον τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Ὁ μέγας στρατηγός» ἅπαξ. Ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα, ὁ οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς» ἅπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγιώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λει-

τουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἑβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «Ἄπας γηγενῆς» κοινωτικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Ἰανουαρίου ἱερομάρ. († 305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλείσεως· Ἀναστασίου Α΄ Ἀντιοχείας, ὁσίου († 599). Μαξίμου Κων/πόλεως († 434). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν β' (τυπικὸν Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου «Κράτος τῆς ἐνιαίας», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, ε' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου εἰς τὸ Καὶ νῦν «Χαῖρε,

πύλη Κυρίου», και τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου (μετὰ στίχων ὁ α' «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ β' «*Ἁγία τοῦ Θεοῦ*»)· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τῆς ὁσίας «*Ἐπόδειγμα μετανοίας*» καὶ θεοτοκίον «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ [κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.] τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (ἃ ζῆτει ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «*Σὲ μὲν διεκώλυε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», β) «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατήθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἐν σοί, μήτηρ*», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. ε' νηστ., «*Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. θ' 11-14)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μθ. ι' 32-45).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπί σοί χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτερ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατασκευαστὰ τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4 «Κύριε, ἀμαρτάνων» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριψιδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριψιδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (22 Ἀπριλίου) «Ἰερομύστης τοῦ Λόγου» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Θεομακάριστε κόρη». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκειμένον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριψιδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας.

22. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου († 613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α΄ αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτῃ, Νεάρχου μάρτυρος.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν σήμερον καὶ εἰς τὸν ὄρθρον αὔριον ἀντὶ τῆς καταλιμπανομένης ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (23ης Ἀπρ.) εἶναι δυνατόν νά ψαλῆ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (ἢ τοι μόνον 3 ἑσπέρια προσόμοια καὶ ὁ κανὼν αὐτοῦ) ἢ ἄλλου τινὸς ἁγίου ἐκ τῶν παραλειφθέντων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

23. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου († 303).

Εἶδησις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος διὰ τὸν ἀναστάσιμον χαρακτήρα αὐτῆς θὰ ψαλῆ μετατιθεμένη τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου (6 Μαΐου). Διὰ τὸν ὄρθρον βλέπε τὴν σημείωσιν χθές, ἀλλὰ συναξάριον τὸ τῆς 23ης τοῦ μηνός. Κατόπιν εἰς τὸν ἑσπερινὸν συμπάλλεται κανονικῶς ἡ ἀκολουθία τῆς 24ης Ἀπριλίου.

24. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ῥάπτου ἐκ Μυτιλήνης († 1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ († 1776).

Τῆ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθει» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (25 Ἀπριλίου) τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «*Τῶν θεηγόρων λογίων*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*», Καὶ νῦν, ὁμόηχον προσόμοιον θεοτοκίον «*Ἄσπιλε ἀμόλυντε*» (ζητεῖ ἐν τοῖς ἔσπεροις τῆς 18ης Ἀπριλίου). Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

25. Πέμπτῃ πρὸ τῶν Βαΐων. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἰς τὸν ὄρθρον (ψαλλόμενον ἑορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἄγιε*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α' στιχολογίαν] τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ κατασκευαστικὰ (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Πέμπτῃ πρωί, ἦχος πλ. α') καὶ [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν] τὰ τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. Εἶτα ὁ ν' ψαλμός.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «*Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ*»· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον «*Ῥυπωθεῖσαν πάθει*» (μεσώδιον κάθισμα 14ης Ἀπριλίου)· ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου*» καὶ θεοτοκίον τὸ κάτωθι ὁμόηχον·

«*Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, στιχηρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια «*Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαινός*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς

έσπερίοις ιδιόμελον αὐτοῦ «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου*» (Παρακλητική, ἤχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἄγιε*» καὶ εὐθύς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ἐπισυνάπτονται

Αἱ ὥραι. Ἀναγινώσκονται αὐταὶ «λιταί»· εἰς ἐκάστην μετὰ μὲν τοὺς ψαλμοὺς χῦμα Δόξα, «*Ἀπόστολε ἄγιε*», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον τῆς ὥρας θεοτοκίον, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν*»· εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ κ.λπ., ἀλλὰ κοντάκιον μόνον τὸ «*Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν*». Μετὰ τὸ «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*»· καὶ ἐν συνεχείᾳ τελεῖται

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»).

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*», τὸ εἰς τὸν στίχον ιδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Τοῦ πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς βιώσεως*» (δίς), τὸ ὁμόηχον μαρτυρικὸν «*Μάρτυρες Κυρίου*» (ἅπαξ), τὰ τῶν ἐσπερίων 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «*Τῶν ἀποστόλων дуὰς ἰερωτάτη*» κ.λπ., καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις 3 δευτέρα προσόμοια «*Μᾶρκε παμμακάριστε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς ἀποστίχοις ιδιόμελον αὐτοῦ «*Δεῦτε τῆς οὐρανόου*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*» (Παρακλητική, ἤχος πλ. δ', Πέμπτη ἐσπέρας).

ΕἰΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*» (ἄνευ μέλους), τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» τῆς προηγιασμένης, καὶ εὐθύς

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἄπρ. 25, «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα*» (Α' Πέτ. ε' 6-14)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Τετ. ιε' ἔβδ. Ματθ. [κατὰ τὸ Μηναιόν], μὲ τοιαύτην ἀρχήν*· «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς*

* Τὸ Μηναιὸν μεταβάλλει τὴν ἔναρξιν τῆς περικοπῆς καὶ παραλείπει τὴν φράσιν «*προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ*», διότι ὁ εὐαγ-

ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο», τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὡς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ (Μρ. ς' 7-13).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωσίαν εὐλόγησιν «Εὐλογήσω τὸν Κύριον», καὶ ἀπόλυσις.

26. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἱερομάρτ. († 332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων († 322).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι» τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμός αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §60).

27. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Συμεῶν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος († 107).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπ. Τριωδ. §61).

γελιστῆς Μᾶρκος δὲν ἀνήκει εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν δώδεκα, ὅπως ἄλλωστε δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτὸν καὶ οἱ ἀπόστολοι Παῦλος, Λουκᾶς, Βαρνάβας, Τιμόθεος, Τίτος, οἱ ἀδελφόθεοι Ἰακώβος καὶ Ἰούδας, καὶ ἄλλοι.

Ειδήσεις. 1. Έφεξις μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἡ χορῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἐξαίρετως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἂν δεῆση, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σημ. 35).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ «Κατοικτίρας τῆς Μάρθας» (δῖς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἴτησις μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἠυλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δῖς). Εὐθύς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ καὶ τετραῶδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ ε' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Ἦγρὰν διοδεύσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδῆ ἀμφοτέρων τῶν τετραῶδιων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Κυρίας Θεοτόκον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου, Λόγε» δῖς, «Διὰ Λαζάρου σε, Χριστὸς» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειρὰν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Ἰπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἢ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' ᾠδῆ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ὥδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ς' ὥδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἐν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γεν. τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεῦτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τροπάρια μόνον τῆς ἑορτῆς, ἢ τοι ἀπολυτικίον «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν» καὶ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἐντὶ τρισαγίου «Ἔσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ἰω. ια' 1-45).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως» ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης τοῦ α' τετραοδίου «Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρίσω αἶνον ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἑννέα μαρτύρων (γ' αἰ.), Μέμνονος ὀσίου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπικὸν Τριωδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ ἰδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἑβδομάδα θὰ τελεστοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ καὶ τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ', ψαλμὸς η', «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης· ἀπὸ γ' ὥδης ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' τὸ κοιντικόν μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «ᾠφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὅποῖον ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχή Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαῖα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλοῦια.*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», «*Συνταφέντες σοι*» καὶ κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, «*Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*» (Φιλιπ. δ' 4-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*» (Ἰω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς «*Θεὸς Κύριος*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἄλληλοῦια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν, τὸ «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», Δόξα, «*Συνταφέντες σοι*»· κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «*Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην*», μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμός «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία*». Εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Θεοτόκε παρθένα*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἂνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας). «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*» κ.τ.λ., τὸ «*Ἐπακούσαι σου*» καὶ

ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Ἀλληλοῦια» τὸ τροπάριον «Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασιαίς τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρесеβείαις (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὸ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρὰν καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Ὁ ν' χῦμα καὶ τὸ τριώδιον «*Τῷ τὴν ἄβατον*» εἰς 6 (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης *Δόξα, Καὶ νῦν*), ψάλλοντες μεθ' ἐκάστην ὥδην πάλιν τὸν εἰρμὸν ὡς καταβασίαν. Μετὰ τὴν α' ὥδην, αἴτησις, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου (29 Ἀπριλίου) καὶ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν η' ὥδην ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον*», εἰς δὲ τὸν εἰρμὸν «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*, ἢ θ' ὥδη τοῦ τριωδίου. Αἴτησις καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον τρις. Οἱ αἵνοι, ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ ἀποστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ὁ Ἰακώβ ᾠδύρετο*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

29. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ἰωάννου (Καλοκτένους) μητροπολίτου Θηβῶν († ιβ' αἰ.).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρῃ πρωί. [Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ς', ζ', η').] Εἶτα αἱ ὄραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἰδοὺ ὁ νυμφίος» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακώβ ᾠδύρετο*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δευτέραν Εὐάν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, «*Κατευθυνθήτω*», καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλι-

ον. Καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

Τῆ μεγ. Δευτέρα ἐσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ τριώδιον «*Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Τῆ μεγ. Δευτέρα ἐσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς χθές. Εἰς τὸ α΄ «*Ἴδου ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*προεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν εὐθύς αἵτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α΄ ὠδήν.

30. † Μεγάλη Τρίτη. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίῳ († 1725).

Τῆ μεγάλη Τρίτη πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ΄, ι΄, ια΄, ιβ΄, ιγ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὥραι λιταί, ὡς χθές.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν, τὰ 6 ἐσπέρια ἰδιόμελα (τὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἴδου σοι τὸ τάλαντον*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς χθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Τῆ μεγ. Τρίτη ἐσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριώδιον «*Συντελείας ὁ καιρὸς*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγχώρησιν «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Τῆ μεγ. Τρίτη ἐσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς προχθές. Εἰς τὸ α΄ «*Ἴδου ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεΐα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Ἰερεμίου τοῦ προφήτου (ς΄ αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Τῆ μεγάλης Τετάρτης πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε΄ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ΄, ιε΄, ις΄, ιθ΄, κ΄) καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, ὡς προχθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, ἐσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα 10 (τὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς προχθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὅπως τελεῖται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῆ μεγάλης Τετάρτης ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ», τὸ τριώδιον «Ἀνώγειν ἐστρωμένον» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ., τὸ κοντάκιον «Τὸν ἄρτον λαβών», κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενον συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Εἰς τὸ «Ἀλληλούια» τὸ τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» τρίς· εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «Τμηθεῖση τμαῖται» ἄνευ στίχων, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν η΄ ὥδην λέγεται τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν»), Καὶ νῦν, καὶ ἐν τέλει ἐκάστης ὥδης πάλιν ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Ἀπὸ γ΄ ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μη-

ναίου (2 Μαΐου) και τοῦ Τριωδίου. Ἐντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος. Τὸ ἐξαποστειλάριον (τρῖς), οἱ αἶνοι (εἰς 4), ἡ δοξολογία (χῦμα) καὶ τὰ ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [*«Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί»*], τὸ τροπάριον τῆς προφητείας τῆς α' ὥρας, ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

2. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτῆν». Ἀνακομιδὴ τῶν ἱ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Σημειώσεις. Ἡ ἐν τῷ μηνίῳ ἐόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μετατίθεται τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.

Εἶδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἄμνος, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργία καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῆ μεγ. Πέμπτη πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακός, ἐσπέρια ἰδιόμελα τὰ 5 τῶν αἰνῶν (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γέννημα ἐχιδνῶν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν. Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός*» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «*Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου*» (Α' Κορ. ια' 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται*» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἐντὶ χερουβικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*» (μετὰ τὸ «*οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας*», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τ. δώρων, καὶ εἶτα συνεχίζει ὁ β' χορὸς

«ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ τοῦ Πληρωθῆτω). Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὄρθρω «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην...»

Τὴν ἑσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. [Κατὰ νεώτερον σχετικῶς ἔθος, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἰδ' ἀντιφώνου, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀπαγγέλλον ἐν κατανύξει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ «*Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου*», ὃ ἐπαναλαμβάνεται ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν χορῶν]. Μετὰ τὸ ἰβ' Εὐαγγέλιον, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*», ἡ ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.τ.λ.. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

- 3. † Μεγάλη Παρασκευή.** «Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους († 950), Οἰκουμένιου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.).

Τῆ μεγάλης Παρασκευῆ πρωί. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασίλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὠρῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἄρχεται μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρίς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ὅτε ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ὠρῶν γ' ς' καὶ θ', ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐνδυσόμενος τὸν συνήθη μέλανα μανδύαν, προπορευομένου λαμπαδούχου, θυμῆ τὸν λαὸν μετὰ θυματοῦ (κατζίου). Μετὰ τὸ ἰδιόμελον τῆς θ' ὥρας «*Ὅτε σε σταυρῶ*», οἱ χοροὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης (ἢ ὁ κανονάρχης) ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ ἀπαγγέλλει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον κρεμᾶται*» (λέγων τὸν μὲν α' στίχον «*Σήμερον κρεμᾶται*» τρίς, ὡσαύτως καὶ τὸν στίχον «*Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη, Χριστέ*» τρίς, τοὺς δὲ

λοιπούς στίχους ἀνά μίαν), καὶ εἶτα ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον δίχορον κατὰ στίχον. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἔμπυσμὸς καὶ μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθλώσεως). Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας, «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*» καὶ ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. [Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τελεῖται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ ἀποκαθλώσις τοῦ Ἰσταυρωμένου.] Μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὸ «*Εἶη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορειάν θύραν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ.· οἱ δὲ ἱερεῖς ἀσκεπεῖς καὶ ἐνδεδυμένοι φελώνια τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἰ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας· ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, φέρουν τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον καὶ θέτουν ἐν αὐτῷ τὸν ἐπιτάφιον καὶ τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον· οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρηῖνος» (ψαλλόμενος εἴτε τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε τὴν α' πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου). «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. καὶ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας, ἀπέθετο*», Δόξα, «*Ὅτε κατῆλθες*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*» καὶ εὐθύς τὰ πρὸ τοῦ κανόνος καθίσματα «*Σινδόνη καθαρά*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐξέστησαν χοροί*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» (εἰς 6) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὠδῆς Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν η' ὠδὴν λέγεται τὸ «*Εὐλο*

γοῦμεν Πατέρα»), Καὶ νῦν, ἐνῶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Τὸν τάφον σου, σωτήρ»· ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος καὶ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Μὴ ἐποδύρου μου». Εἶτα ἐξέρχεται ἀπὸ τῶν βημοθύρων ὁ ἱερεὺς, καὶ προχωρῶν πρὸς τὸ κουβούκλιον τοῦ ἐπιταφίου, θυμῶν, ἄρχεται τῶν ἐγκωμίων «*Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ*», ἃ τινα συνεχίζονται παρὰ τῶν χορῶν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τῶν ἐγκωμίων, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ηὐλόγηται*»· εἶτα ἡ β' στάσις «*Ἄξιον ἐστί*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»· εἶτα ἡ γ' στάσις «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς*». Εὐθύς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, συναπτὴ μικρὰ, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «*Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» τρίς. Οἱ αἶνοι (εἰς 4) ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Πρόσχωμεν*», «*Εἰρήνη πᾶσι*», «*Σοφία*», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα. Ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*», «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», ὁ ἱερεὺς περιέρχεται τρίς κύκλῳ τῆς ἁγίας τραπέζης, ἐφ' ἧς θέτει τὸν ἐπιτάφιον. Εἶτα λέγονται τὸ τροπάριον τῆς προφητείας «*Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουϊάριον ζητεῖ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα «*Εἴπωμεν πάντες*», τὰ πληρωτικὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλολκισίας ἢ ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος*».

- 4. † Μέγα Σάββατον.** «Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακός, ἐσπέρια ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 4 «*Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*» κ.λπ. καὶ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας 3 «*Σήμερον ὁ ᾄδης*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Τὴν σήμερον μυστικῶς*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α΄ «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*», τὸ δ΄ «*Ἐγένετο λόγος Κυρίου*» καὶ τὸ ιε΄ «*Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου*»). Εὐθὺς εἰς ἤχον α΄ «*Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε*», ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τοὺς στίχους τῆς η΄ βιβλικῆς ψῆδης, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα συναπτὴ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἅγιος εἶ*». Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– μεγ. Σαββάτου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν*» (Ῥωμ. ζ΄ 3-11). Ἀντὶ ἀλληλουιαρίου ψάλλεται, παρὰ τοῦ σκορπίζοντος δάφνας ἐν τῷ ναῶ ἱερέως, εἰς ἤχον βαρὺν τὸ ψαλμικὸν «*Ἀνάστα ὁ Θεός*», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐφύμνιον τῶν στίχων τοῦ πα΄ (81ου) ψαλμοῦ «*Ὁ Θεός ἔστη ἐν συναγωγῇ*», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον «*Ὅψε Σαββάτων*» (Μτθ. κη΄ 1-20) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χειρουβικῶ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «*Σιγήσατω πᾶσα σὰρξ*» (ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ τὴν φράσιν αὐτοῦ «*πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας*»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς· ἀλληλουία*». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρημολογικῶς εἰς ἤχον β΄ τὸ «*Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

- 5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».** Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β΄ αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραίμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*

ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε» κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ΄, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, εἴτα ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς ἡ΄ ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ’ οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς εἰρμοὺς ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ΄), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε μεσῳδιον κάθισμα οὔτε κοντάκιον καὶ οἶκος οὔτε τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὔτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὔτε θυμιασὶς γίνεται εἰς τὴν θ΄. Μετὰ τὴν θ΄ ᾠδὴν λέγεται αὐθις ὁ εἶρμος αὐτῆς «Μὴ ἐποδύρου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου» καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἵδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὀλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος καὶ καλεῖ τὸν λαὸν ὅπως ἀνάψῃ τὰς λαμπάδας του, ψάλλον εἰς ἦχον πλ. α΄ τὸν ὕμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἕως οὗ πᾶς ὁ λαὸς λάβῃ τὸ ἰ. φῶς. Εἴτα ὁ ἱερεὺς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ», ὃ περ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἕως οὗ φθάσουν εἰς προσδιωρισμένην ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀποτίθησιν ἐπὶ τετραποδίου τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ἀναγινώσκει τὸ β΄ ἑωθινὸν «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Μρ. ις΄ 1-8)· οἱ χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρις τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α΄ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν»

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

τρεις· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτῆ μεγάλη, ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν ναὸν ψάλλων τὸν εἰρμὸν τῆς α΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6 (ἢ τοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ δύο ἢ τρία τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4, δύο τροπάρια εἰς τὸ προὔμιον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς τὸ Δόξα, τὸ τρίτον, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ τέταρτον)]. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασιὰ, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτῆ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον»· ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρίς καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρίς χῦμα. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τοῦ Πάσχα μόνον «Σαρκι ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ἵμνουμέν σου, Χριστέ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθύς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρός»**.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προοδηλωταὶ (τοῦ ἱερέως θυμῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοινάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α' 1-17).

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά (βλέπε καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀποστ. Διακονίας τοῦ ἔτους 2002, ἐπιμελεία π. Κων. Παπαγιάννη).

** Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου λέγονται μόνον σήμερον.

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλουαία)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίασα εὐφράνθη, προσκνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· τὸ αὐτὸ τρεῖς σύντομον (εἰς ἧχον β´) ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερον ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὧρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρκτήριος ἀκολουθία** οὕτως: «Εὐλογητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (τρὶς), ἢ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» (ἅπαξ), τὸ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες» (ἅπαξ), καὶ τὰ τροπάρια «Ἐν τάφῳ σωματικῶς», Δό-

* Οἱ παρόντες στίχοι εὐρηνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

ξα Πατρί, «Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος», Καὶ νῦν, «Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα»· τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον»· «Δι' εὐχῶν». *Ἡ αὐτὴ ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρις (ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ), καὶ εἶτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».*

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγιγνώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἦχον β' στιχηραζικόν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομαδί ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε Παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (ὄρα εἰς Εὐχολόγιον).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἰθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοὶ τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάπτουσιν ἕναξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἑναρκτηριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ μεγ. συναπτὴ καὶ ἢ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ β' ἠχοῦ «Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς» κ.λπ. καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου (Ἀπριλίου 23) τὸ αὐτόμελον «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἠχοῦ «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθύς «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς*» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «*Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ*» (Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατὸν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*», ἢ ἐκτενής, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «*Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστὲ σωτήρ*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «*Τὸν νοερόν ἀδάμαντα*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ, ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος «*Ὡς τῶν αἰχμαλώτων*» καὶ ὁ α' χορὸς αὐθις τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός*», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

- 6. † Δευτέρα διακαινησίμου.** Ἰώβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφεῖμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς ἀσκήσαντος († 1602). Ἦχος β'.

Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (τυπικὸν 23ης Ἀπριλίου §§1-3).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἢ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς μεγ. συναπτῆς «*Ὅτι πρέπει σοι*» ἐπακολουθεῖ τὸ «*Ἐκ νεότητός μου*» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ τῆς Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19)· εἶτα «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» ἅπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ἱερεὺς τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὁμόειρμος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «*Ὑπὲρ ἧλιον ἐξήστραψεν*» ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὥδῃς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «*Χριστός*

ἀνέστη» γ', «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκειάς ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὠδῆς ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 23ης Ἀπριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἁγίου Γεωργίου]· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρις χῦμα καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρις χῦμα. Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἢ θ' ὠδή τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ εἰς τὸ προὔμιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» δύο τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς τοῦ ἁγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, εὐθύς ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου «Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ αὐθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἁγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέορτον» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθραυμάστωσεν ὁ Κύριος»–, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπρ.: Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11): ἀλληλουιάριον τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» (Ἰω. α' 18-28).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τιμωμένους ναοὺς «Εἰς μνημόσυνον»)· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς χθές.

7. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανε-
ντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος
(† 303). Ἦχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὀσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Σήμερον συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ὡς μὴ ψαλεῖσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτοῦ. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου διάταξιν ἀντὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἱεράρχου εἶναι δυνατὸν νὰ συμπαλῆ ἡ ἀκολουθία τοπικῶς ἐορταζομένου ἁγίου (βλέπε καὶ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §§3-6, καὶ 25 Ἀπρ. §§ 1-2 κατὰ περίπτωσιν).

Ἦ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια 3 «Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορράας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτικίον «Στυλὸς γέγονας» καὶ αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυχτικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκειίας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὠδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλα-

βοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἱεράρχου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (7ης Μαΐου) [καὶ ἐκ τῆς 2ας Μαΐου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἱεράρχου], «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» (γ') καὶ «*Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*» (γ'). Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα [εἰς 4 καὶ ἡ τοῦ ἀγίου εἰς 4], εἶτα δὲ ὁ εἰρμὸς «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ') καὶ «*Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*» (ἄπαξ). Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἱεράρχου «*Ἀρχιερέων τὸ κλέος*» καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «*Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι*» κ.λπ., καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τοῦ ἀγίου «*Τὸ μέγα κλέος*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «*Στύλος γέγονας*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων ὑμῶν*» (Ἑβρ. ιζ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: Τρίτης διακαινησίμου, «*Ὁ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμε*» (Λκ. κδ' 12-35), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν Χριστὸς ἀνέστη*».

- 8. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου.** Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449). Ἦχος δ'.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 4, καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 «*Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων*» κ.λπ., εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἀγίου «*Τὸν υἱὸν τῆς βροτῆς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἃ ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν»).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν» εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Ἀπόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτικίον «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ» καὶ αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς τῇ ἐσπέρᾳ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Εὐθύς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκειται Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (ἔωθινὸν ια΄) ἀπὸ τῶν βημοθύρων, «Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα΄ 14-25)· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἅπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν΄ ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ἱερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ΄, «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀφ' ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ΄) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ΄). Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται ἡ θ΄ ὠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ θ΄ τοῦ ἁγίου ἀνά 4, ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ΄) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ).

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρχὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου «Θεολογῶν ἐβρόντησας», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 4, προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «*Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*», β) «*Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*», καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρεῖς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Προλαβοῦσαι*», τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «*Εἰσθήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ*» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τιμωμένους ναοὺς «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»*).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

- 9. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου.** Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Ἦχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτση.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Πέμ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν*» (Ἰω. γ' 1-15).

- 10. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου.** «*Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς*». Σίμωνος

ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ εἰς Ῥώμην τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐντὶ τῆς θ΄ ὥρας ἡ ἑναρκτηρία ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίκην ἔχων, Χριστέ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β΄ χορὸς) «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», εἶτα στίχος «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «*Σαλπίζωμεν φιλέορτοι*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ΄**. Ἀπόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν ἡ ἑναρκτηρία ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (ι΄) καὶ τὰ εἰρηνικά. Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδῃς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς,

* Καταχωρίζομεν ὧδε τὸ γ΄ προσόμοιον ληφθὲν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, καθόσον τὸ εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια κατακεχωρισμένον εἶναι ἔλλιπές (ὄρα Π. Β. Πάσχου, «*Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις*», Ἐκκλησία, ΝΗ΄, 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀνάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρούσις τῶν ἱαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσον ἰσχύν, ἀσθενὴ καὶ φαύλην ἀπελέγγουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μητρὸς Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

** Παραθέτομεν τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α΄.

Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ ἐκ σου τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτή καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ς' ὥδῃν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὥδῃ τῶν κανόνων· εἶτα ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Υπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

Ἐξαποστειλάρια «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἶνους ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ» (Ἰω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Εἰς τὰ δίπτυχα, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε., τὸ μεγαλυνάριον «Ἐδωρ τὸ ζωήρον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

- 11. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου.** Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαίνιων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἱσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαράλλάκτως ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ἱαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις. Ἐωθινὸν α΄.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων († 1835).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογίαὶς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν) ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικά καὶ τὸ ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰαρόν*», «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*».

«*Νῦν ἀπολύεις*» τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν) κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*» (τρὶς).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...*» ἀντὶ τοῦ *Δι' εὐχῶν* ὁ ἱερεὺς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου «*Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν*», τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξαψαλμόν, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» προκείμενον «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» (τρὶς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἐπάσα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν΄ ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρωμῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν ἡ ὑπακοή «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδή τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δίς, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε΄ 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ΄ ἑωθινόν, «Οὕτως ὀψίας» (Ἰω. κ΄ 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· «Πληρωθήτω», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τοῦ τυφλοῦ εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνά μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν, καὶ εἶτα ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά.

2. Ἀπὸ αὐριον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

3. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ **ἐν καθημερινῇ** (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑποσημ. 4).

4. Εἰς τὸν ὄρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν»**. Ἐὰν προβλέπονται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

5. Ἀπὸ αὐριον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» **ἐπανερχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν»**, ἐκτὸς ἂν ὀρίξῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ»).

13. Δευτέρα. Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Πανσιβάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ς' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. γ' 19-26)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

14. Τρίτη. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. δ' 1-10)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

15. Τετάρτη. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. δ' 13-22)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).

16. Πέμπτη. Θεοδώρου ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 24-30).

17. Παρασκευή. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.).
Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας († 1735),
Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11)·
Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 30-ς' 2).

18. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος»·
κοντάκιον «*Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον «*Ὁ Θεός, ἀντιλήπτω μου εἶ*». Ἀπόστιχα τὰ 4 ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» (τρῖς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρῖς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀναστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*» (ὄρα Κυρ. Θωμᾶ πρωί)· ἀφ' ς' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν φαινήν λα-*

μπάδα» και τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, και ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «[Ὁ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6, ἀναστάσιμα 3 και στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν) «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ», δοξολογία μεγάλη, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα και εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» και κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἐβδ. Ἰω. (Ἰω. ζ' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα». Κοινωνικὸν «Ἐπαίνει, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... «Χριστὸς ἀνέστη».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας και τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Πατρικίον ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης και τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231). Ἦχος β', ἑωθινὸν δ' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμψάντων ἁγίων β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἥλια νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη († 1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου και Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) και τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 7 ἀναστάσιμα στιχηρὰ και τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μυροφόρων, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες»,* Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ἢ θ' ᾠδῆ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

* Ἀπολυτικίον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστώπῳ, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῆ ταφῆ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμος.

Χριστός τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος», τοῦ πάσχα «Σαρὰ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τῶν μυροφόρων «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε» (ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ς' 1-7): Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Αἱ καθημερινὰ ἀκολουθία διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν μυροφόρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἦχος β΄·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγγάμενος, τὸν θρηνον τῆς προμήτορος Εὐᾶς κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος».

20. Δευτέρα. Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α΄ αἰ.)· Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων, ἰδρυτῶν τῆς Νέας Μονῆς Χίου (ια΄ αἰ.).

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Πρῶξ. (Πρξ. ς΄ 8-ξ΄ 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. δ΄ 46-54).

21. Τρίτη. † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἑλένης († 327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτ. γ΄ §6). Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ ἐπομένῃ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», Δόξα, «Ὅτε κατῆλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», προσόμοια τοῦ Μηναιίου 3 εἰς 6 (ἅπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι ὄρθραι γενόμεναι».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιίου «Πρῶτος βασιλεύς» κ.λπ., Δόξα, «Σέλας φαεινότατον», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, τῆς

έορτης «*Μετά φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες*» (Τρίτη τῶν μυροφόρων πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Νέος γέγονας Δαυίδ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς έορτῆς «*Αἱ μυροφόροι ὄρθρῃαι γενόμεναι*» (Τρίτη πρωί, εἰς τὰ καθίσματα). Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς έορτῆς·

³Ἦχος β΄. *Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.*

Πρὸς τὸ μνήμά σου, σῶτερ, / αἱ σεπτὰ μυροφόροι ἐλθούσαι / τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις / ὡς βροτὸν σε κατηπείγοντο· / ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν / ἀνέστη ὁ Κύριος, / δι' ὃ κηρύξατε ἀποστόλοις / τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἐξανάστασιν.

Τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἡ εὐσημος μνήμη σου*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς έορτῆς·

³Ἦχος β΄. *Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Τὰ μύρα, σωτήρ, / γυναῖκες προσκομίζουσαι / ἐξήτουν σπουδῇ μύρισαι σε, φιλάνθρωπε, / ἐκ τοῦ τάφου δὲ ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἐβόα· / Ἐγήγερται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος / πατήσας τὸν ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου –μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναιῷ τάξεως αὐτοῦ– τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμ., «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι΄ 9-16). Εἶτα «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν μυροφόρων «*Ἐσταυρώθης σαρκὶ*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ΄ ὥδῆς τὸ κοντάκιον τῆς έορτῆς «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*», εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς έορτῆς·

³Ἦχος β΄. *Αὐτόμελον.*

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς / σὺν μυροφόροις γυναιξὶν ἀγάλλεται συμφώνως· / κοινὴν γὰρ έορτὴν σὺν αὐταῖς έορτά-

ζουσιν / εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· / καὶ δι' αὐτῶν βοᾶμέν σοι· φιλόανθρωπε, Κύριε, / τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄφ' ἧς ὥδῃς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Χαίροις, Κωνσταντίνε πάνσοφε» κ.λπ., Δόξα, «Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἤχ. β', «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος» (Τρίτη πρωί, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον [«Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» Δόξα, Καὶ νῦν] «Ταῖς μυροφόροις γυναῖξιν».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὸ χαίρει ταῖς μυροφόροις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 21ης Μαΐου. Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζήτηι Νοεμβρίου 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 22. Τετάρτη.** Βασιλίσκου μάρτυρος († 308)· Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· μνήμη τῆς β' Οἰκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 18-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 35-39).

- 23. Πέμπτη.** Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. Πράξι. (Πρξ. η' 26-39)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 40-44).

24. Παρασκευή. Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμασιῷ ὄρει († 590).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἔβδ. Πράξι. (Πρξ. η' 40-θ'
18)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. γ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 48-54).

25. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἡ γ' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπρ. §§21-22, καὶ 21 Μαΐου §6). Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὑπομονῆς στυλὸς γέγονας»· κοντάμιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς [καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ»].

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τῆς ἑορτῆς 3 ἰδιόμελα «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες ὄρθρου βαθέος» κ.λπ., καὶ τοῦ Προδρομοῦ προσόμοια 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες τὸ τάφον σου καταλαβοῦσαι».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Ψάλλεται πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα», εἶτα στίχος «Δίκαιος ὡς φοινῆξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται» καὶ εὐθύς τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου δύο ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἰς τὴν β'

στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, τὸ ἕτερον αὐτοῦ «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*», Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός*»· διὰ δὲ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ προδρόμου «*Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῶν μυροφόρων οἶον βούλει (βλέπε καὶ ἐν τῷ παρόντι εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 21ης Μαΐου).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, μεθ' ὃ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν μυροφόρων «*Ἐσταυρώθης σαρκί*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀνά 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*» καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἐπεφάνη σήμερον*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῶν μυροφόρων οἶον βούλει. Ἀφ' ἧς ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «*Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*»), τὰ 3 ἀναστάσιμα στιχηρὰ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου) «*Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις*» κ.λπ. καὶ εἶτα τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου «*Χαίροις ἢ ἱερὰ κεφαλὴ*» κ.λπ., ἅπαντα ἀνὰ μίαν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «*Τὴν πανσεβάσμιον κάραν*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς «*Ἡτήσατο Ἰωσήφ*» (Σάββατον τῶν μυροφ. πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Ὁ εὐσχήμων*», «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις*», «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους*» (Β' Κορ. δ' 6-15)·

Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Ματθ. «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Ματθ. ια' 2-15).

Εἰς τὸ Ἑξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεῖα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἄλφαιου ἀποστόλου. Ἦχος γ', ἑωθινὸν ε' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνάβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ὅ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ μεσφῆδιον κάθισμα «*Ῥῆμα παράλυτον*» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*», τοῦ πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «*Εὐλογημένη*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «*Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον*» (Πρξ. θ΄ 32-42)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*» (Ἰω. ε΄ 1-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ.

* Ὡς θεοτοκίον τοῦ μεσφῆδιου καθίσματος σημειοῦται τὸ αὐτόμελον «*Τὴν ὠραιότητα*», ὃ περ ὅμως ἐψάλη ἤδη εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα πρὸ τῶν εὐλογηταρίων. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτοῦ προτιμητέον τὸ ἐξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς)·

«*Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας, θεομητορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη*».

Ειδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρῃ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστός ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Αἱ καθημερινὰ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσὶν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· κοντάκιον τῇ Δευτέρῃ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

27. Δευτέρα. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς' αἰ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 56-69).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς (πρβλ. T.M.E., Μαΐου 21, §6).

28. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α' αἰ.). Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244)· μνήμη α' Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ (325).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

29. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος († 307) τῆς Τυρίας· Θεοδοσίας ὁσιομάρτυρος τῆς Κωνσταντινουπολιτίσης († 730), Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).] (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου, Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραίνεσθω»· κοντάκιον «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια «Πάρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς

6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρεῖς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «*Θάλασσαν ἐπηξας*» ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἶρμος «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθύς τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἔβδ. Πράξ., «*Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος*» (ἄνευ ἀλληλούια)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Πέμπτη. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 12-20).

31. Παρασκευή. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 21-30).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

1. Σάββατον. Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος († 166). Πύρου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42).

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 828)· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν. Ἦχος δ', ἑωθινὸν ζ' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικιάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ στανρωῶ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, Δόξα, τὸ εἰς τοὺς αἶνους ἰδιόμελον τῆς Σα-

μαρτείουδος «*Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι*», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον «*Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ἀπὸ γ΄ ὥδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μνηολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν* ἢ θ΄ ὥδη τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν*», «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε΄ ἐβδ. Πράξ., «*Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ια΄ 19-30)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, «*Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας*» (Ἰω. δ΄ 5-42).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*»· «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

3. Δευτέρα. Λουκιλιανού, Παύλης μαρτύρων και τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων († 370-375).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 42-52).

4. Τρίτη. Μητροφάνους ἄρχιεπ. Κων/πόλεως († 326). Μάρθας και Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἀπόστολος: ἱεράρχου, 13ης Νοεμ. (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2).
Εὐαγγέλιον: ἱεράρχου, 21ης Μαΐου (Ἰω. ι' 1-9).

5. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος († 362), Νικάνδρου, Γοργίου και Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.), Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου και χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὄρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκειμένον και ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 5-14).

6. Πέμπτη. Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 845).

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

7. Παρασκευή. Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὀσίας, Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιᾶ, † 1883).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

8. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρειτίδος». Ἀνακομιδὴ ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν συμπαλλομένης καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναιίου· δοξαστικά τὰ τοῦ Μηναιίου, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἶη τὸ ὄνομα».

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444). Ἦχος πλ. α'· ἑωθινὸν η' (τυπικὸν Πεντηκοστ. §§29-31).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, «Στρατολογία ἀληθεῖ»· κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προουμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ιδιόμελα 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Δικαιοσύνης ἦλιε», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἀπολυτικίον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὸ ιδιόμελον τῶν αἰνῶν «Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ὅλον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσει», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τὸ μεσώδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτήρι Θεῷ*» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ὥδῃ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» καὶ τὰ 3 ἑξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ς΄ Πράξ., «*Ἐγένετο πορευομένων*» (Πρξ. ις΄ 16-34)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. θ΄ 1-38).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*».

10. Δευτέρα.

Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων († 313).

Εἰδήσις. *Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν» ἐὰν ἐορτάζηται ἅγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτήρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον ψάλλεται τὸ «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».*

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ς΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ις΄ 1-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια΄ 47-54).

11. Τρίτη.

«Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Ναθαναὴλ τοῦ Βαρθολομαίου (υἱοῦ τοῦ Θεολομᾶ) ἐκ τῶν 12 καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων (α΄ αἰ.)· ὑπεραγίας Θεοτόκου «*Παναγίας Ἄξιον ἐστίν*».

Ἡ ἐν τῷ Μηναιῷ ἀκολουθία τῶν ἀποστόλων συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ, ἣν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (πρβλ. Τυπ. Πεντηκοσταρίου §§32-33).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον» κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 6, ἑσπέρια ἰδιόμελα τοῦ τυφλοῦ 3 «Ὁ τυφλὸς γεννηθείς», «Παράγων ὁ Ἰησοῦς», «Ὅλον τὸν βίον», καὶ τὰ 3 πρῶτα ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναιῶ «Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώσσης σου» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναιῶ «Τοὺς τῆς εὐσεβείας», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Ψάλλεται πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου) «Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ», εἶτα στίχος «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων» καὶ εὐθύς τὰ 3 δευτέρα ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναιῶ «Εἴληφας ἀποστολε» κ.λπ. (τὰ δύο τελευταῖα μὲ τοὺς στίχους τῶν ἀποστίχων «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέπρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ» καὶ «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιῆσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα»), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ Μηναιῶ «Ἦν διήλθετε κτίσιν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον τοῦ τυφλοῦ «Δικαιοσύνης ἦλιε νοητέ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἀποστολοὶ ἅγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ «Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψε» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἁγίων ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον

καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*» καὶ «*Ρεῖθρόν μοι δώρησαι*», εἶτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου «*Ὡς οὐρανὸς περικαλλῆς*», Δόξα, «*Τοῦ νόμου τὴν σκιάν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὡμιμάτωσας, Χριστέ*» (ὄρα Τετ. μετὰ τὴν τοῦ τυφλοῦ πρῶτῃ, μεσώδιον κάθισμα)· ἀφ' ἧς ὠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμῶν «*Τῷ σωτῆρι Θεῷ*»· «*Τὴν τιμωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς «*Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς*», τὸ τοῦ Μηναίου «*Βαρθολομαῖος σήμερον*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Παράγων ὁ σωτῆρ ἡμῶν*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*») ἀναστάσιμα σιχηρὰ 3 «*Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου*» κ.λπ. καὶ προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἕτερα 3 «*Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν*» κ.λπ. (ζῆτει εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ), ἅπαντα ἀνά μίαν (μὲ τοὺς συνήθεις στίχους τῶν αἰνῶν), Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου*»· δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων –μετὰ προκειμένου τῆς 11ης Ἰουνίου–, Κυρ. ε' Πράξεων «*Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ., «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν*» (Λκ. ι' 16-21).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 12. Τετάρτη.** † «*Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα*». Ὀνούφριου ὀσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ († 734).

Εἰς τὴν θ' (τριψαλμον). Ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*»· κοντάκιον «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», ὁ ἱερεὺς θυμῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ*», εἶτα τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» 10κις, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκειμένον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι (τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικῶ ἡ ἑναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Δόξα τῇ ἁγία*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρὶς), τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ καὶ ἡ αἰτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (τρὶς) καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Προλαβοῦσαι*», «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 36-47). «*Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*»· «*Σῶμα Χριστοῦ*». Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ τρὶς ἀντὶ τοῦ *Εἶη τὸ ὄνομα*. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. *Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).*

13. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἀκυλίνης μάρτυρος († 239).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπερία στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ

τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀπ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσουκτικόν. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ ἀπολυτικίον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικίον τρις. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ὁ περ ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότης», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἀνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρις), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀπ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἄλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν «Εἶη τὸ ὄνομα», εὐχὴ δ' ἀπολύσεως ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

14. Παρασκευή. Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 847).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8)·
Εὐαγγέλιον: προφήτου, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

15. Σάββατον. Ἀμῶς προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἰερωνύμου ὁσίου († 420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος († 430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ι' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὐριον) «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Κύριε, τῆς οἰκονομίας», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια (βλέπε εἰς Πεντηκοστάριον).

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ (ι´) Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἄφ' ε´ ᾠδῆς τῶν κανόνων τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Θείῳ καλυφθεῖς»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς...».

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ε´ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' ἔβδ. Πράξ., «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

17. Δευτέρα. Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου († γ' αἰ.). Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων († 362).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 8-14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 27-ιε' 7).

18. Τρίτη. Λεοντίου μάρτυρος. Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων († 70), Λεοντίου ὀσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 2-12).

- 19. Τετάρτη.** Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παΐσιου ὀσίου τοῦ μεγάλου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. λς' ἑβδ. ἐπιστ. (Τυρηνῆς) (Ἰούδα 1-25)· Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουν. 19 (Ἰω. ιδ' 21-24).

- 20. Πέμπτη.** Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων († 312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 22-33).

- 21. Παρασκευή.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου (α' αἰ.), Νικήτα ἱερομ. τοῦ Νισυρίου († 1732).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. κς' 1-κη' 1)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ις' 18-26).

- 22. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον).**

Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων († 380). Ζήνωνος καὶ Ζηναῖ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων († 304).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρῳ (ὄρα 18ῃ Φεβρ.).

Εἰς τὸν ἔσπερινόν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εισόδου· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἐκάστην ὥδην προτάσσεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ ς' ὥδης· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου)· «*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.*

Στίχοι· Ἄμνημόνησον παισιμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχᾶς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν γ', ς', η' καὶ θ' ὥδων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἔξαποστειλάρια, αἶνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τείχος*» (ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἐωθινόν), «*Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα' 14-25). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ὁ βάθει σοφίας*»· «*Πληρωθήτω*». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., μεθ' ἧ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀποκρεω σημειοῦται· εἶτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ἀγριπίνης († 253-60) μάρτυρος. Ἀριστοκλέ-

ους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου. (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν» καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἴσοδον προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» ψάλλεται τρις. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὃ περ ἐφεξῆς ἐπανάρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρις, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ΄ 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ΄ εὐθύς τὸν ν΄ ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρωμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης τοῦ β΄ κανόνος). Ἀφ΄ ε΄ ὥδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Πόντω ἐκάλυψε» καὶ «Θεῖω καλυφθεῖς» διπλαῖ. Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ΄ ὥδη τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α΄ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β΄ μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου»]* καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «Μὴ τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξα-

* Τὰ ἀνωτέρω σημειοῦνται κατ΄ ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, καθόσον τὸ Τ.Μ.Ε. οὐδὲν σημειώνει εἰς τὴν θ΄ ὥδην τῆς ἑορτῆς.

ποσειλάρια (τὸ α΄ δίς, τὸ β΄ ἅπαξ), στιχηρὰ αἰνων εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α΄), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ὁ γ΄ στίχος τοῦ α΄ ἀντιφώνου ἄρχεται «*Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι...*»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυρ. η΄ Πράξ., «*Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς*» (Πρξ. β΄ 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. η΄ Ἰωάν., «*Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς*» (Ἰω. ζ΄ 37-52, η΄ 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Μὴ τῆς φθορᾶς*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἑσπερινός, ὡς ἔπεται.

Ὁ ἑσπερινός τῆς γονυκλισίας. Μετὰ τὸν προοιμακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) ἡ μεγάλη συναπτή ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», εἰς στίχους 6, ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Παράδοξα σήμερον*» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου ἰδιόμελα ἕτερα 3 «*Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν*», «*Σήμερον ἡ φωνή*», «*Θεοῦ Λόγου μέλλοντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Βασιλεῦ οὐράνιε*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ στιχηρὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσι*», Δόξα, τοῦ Προδρόμου «*Ἡσαίου νῦν τοῦ προφήτου*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε λαοί*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*», Δόξα, «*Προφήτα καὶ πρόδρομε*», Καὶ νῦν, «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «*Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ*

θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὔθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου οὗ τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων θεοκηρῦκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν».

24. Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως († 1765). (Πρβλ. Τ.Μ.Ε., 21η Μαΐου §§20-22, καὶ τυπικὸν Πεντηκοστ. §§51-52.)

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα* τοῦ προδρόμου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, «Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἐορτῆς χθές): τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

* Εἰ βούλει, ψάλλε καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου τὰ παραλειφθέντα ἐκ τοῦ ἐσπερινοῦ, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· τὰ τῆς λιτῆς 3 ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου «Σταλάξατε τὰ ὄρη» κ.λπ., τὰ τῶν ἀποστίχων 3 ἰδιόμελα τοῦ β' ἤχου «Τὸν ἐκ προφήτου προφήτην» κ.λπ. (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), τὰ παραλειφθέντα 4 ἐσπερία ἰδιόμελα τοῦ δ' ἤχου «Ἐπέφανε σήμερον» κ.λπ., τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ πλ. α' ἤχου «Τὸν ἐκ προφήταις ὄρον» (ἄνευ τοῦ Δόξα), εἶτα εἰς τὸ Δόξα Πατρὶ τὸ τῶν ἐσπερίων δοξαστικὸν τοῦ πλ. β' «Σήμερον τοῦ φωτός», Καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς τῆς ἐορτῆς «Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Μηναίου, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (ἅ τινά ζητεῖ εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὰ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, Ἰουνίου 24, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου*» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80), μεθ' ὃ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν) καὶ ὁ α' τοῦ Προδρόμου (ἄνευ εἰρμῶν)· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Προδρόμου, τὸ μεσῶδιον κάθισμα αὐτοῦ «*Ὡς περ ἥλιος φαιδρός*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*»· ἀφ' ε' ὥδῃς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὥδῃ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ προδρόμου· ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τῆς ἑορτῆς «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*», τοῦ Μηναίου «*Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Φῶς ὁ Πατήρ*».

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*») στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας*» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου ἕτερα 3 προσόμοια (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), ἅπαντα ἀνὰ μίαν (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῶν αἶνων), Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἀστὴρ ἀστέρων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Γλῶσσαί ποτε*», δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*», «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*», κοντάκιον «*Ὅτε καταβάς*». Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Δευτέρας ἁγ. Πνεύματος, «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε' 8-19)· Εὐαγγέλιον: τοῦ Προδρόμου, Ἰουν. 24, «*Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «*Χαίροις ἄνασσα*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν» ὡς τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν σιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἶθισται δὲ εἰσοδικὸν νὰ ψάλλεται (λόγω καθ' ὑπερβολὴν κατὰ γράμμα ἐρμηνείας τῆς §38 τῆς Προθεωρίας τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...», τὸ ὁποῖον ὁμως εἶναι ἀνακόλουθον, ἐφόσον «Παράκλητος» ἐνταῦθα νοεῖται τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐνῶ τὸ α' ἡμῖς τοῦ εἰσοδικοῦ τούτου ἀναφέρεται εἰς τὸν Χριστόν. Ὁρθότερον θὰ ἦτο νὰ ψάλλεται τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

25. Τρίτη. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρομοῦ. Φεβρωνίας ὀσιομάρτυρος († 304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεθεόρων. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 1-7, 13-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

26. Τετάρτη. Δαυὶδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ († 540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 18-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

27. Πέμπτη. Σαμφῶν ὀσίου τοῦ ξενοδόχου († 530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 28- β' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

28. Παρασκευή. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β' 14-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

29. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Πέτρου († 64) καὶ Παύλου († 67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν πρωτοκορυφαίων συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ἣν ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, συμφώνως μὲ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρὸβλ. Τ.Μ.Ε., 21η Μαΐου §24, καὶ τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ· κοντάκιον «Ὅτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 6 (ἦ τοι 3 τοῦ α' ἤχου «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» κ.λπ. καὶ 3 τοῦ β' ἤχου «Εἶδομεν τὸ φῶς» κ.λπ., ἅπαντα ἀνὰ μίαν), καὶ 3 στιχηρὰ τῶν ἀποστόλων «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι» κ.λπ. εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε, λαοί».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Ἐορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαι ποτέ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τῆς ἑορτῆς «Εὐλογητὸς εἶ», Δόξα, «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι»*, Καὶ νῦν, αὐθις τῆς ἑορτῆς «Εὐλογητὸς εἶ».

* Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου († 1938).

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλάισμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτὸν σου μαρτύριον· ἄγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν [τὰ ἐκ τοῦ ἔσπερινου παραλειφθέντα 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ Μηναίου (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων) καὶ εἶτα] τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἀποστόλων, ὡς εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ Καὶ νῦν, τὸ τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς «Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Μηναίου, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὰ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τῶν ἀποστόλων, ἰα΄ ἑωθινόν (ἀπὸ τῶν βημοθύρων), μεθ' ὃ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς 6 καὶ οἱ δύο τῶν ἀποστόλων (ἄνευ εἰρμῶν) ἐπίσης εἰς 6· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀντὶ μεσφιδίων καθισμάτων ἢ ὑπακοῆ τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Πόντῳ ἐκάλυψε*» καὶ «*Θεῷ κалуφθείς*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ εἰρμοὶ «*Μὴ τῆς φθορᾶς*», «*Χαίροις ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ α΄ τῆς ἑορτῆς «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*», τοῦ Μηναίου «*Τῶν ἀποστόλων ἅπαντες*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Φῶς ὁ Πατήρ*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Παράδοξα σήμερον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τῶν ἀποστόλων προσόμοια 3 (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα μετ' ἐφρυνίων καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐλογητὸς εἶ», «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὅτε καταβάς». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουν. 29, «Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Χαίροις ἄνασσα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Σημειώσεις. Σήμερον ἐσπέρας εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις κηρύγματος τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Πρξ. ις' 16-36) τελεῖται ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου πάνδημος πανηγυρικός ἐσπερινός, ὃς τις μεταδίδεται καὶ διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν καὶ τηλεοπτικῶν διαύλων.

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». † Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων. Ἦχος πλ. δ'· ἑωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ τελεῖται α') προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον)· β') μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας.

Σημειώσεις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου παραπλησίως μὲ συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (πρβλ. 21η Μαΐου §§25-27, καὶ τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§53-55), ἂν καὶ ἡ παροῦσα περίπτωσις οὔτε ἀναφέρεται εἰς τὸ ἰσχύον Τυπικὸν οὔτε ὁμοιάζει ἐπακριβῶς μὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ προβλεπόμενα, καθόσον ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Πεντηκοσταρίου εἶναι ἐορταστικωτέρα τοῦ Μηναίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἔχει σαφῶς χαρακτῆρα μεθεόρτων τῆς 29ης. Βλέπε ἐπίσης καὶ Σύστημα Τυπικοῦ (§§1472, 1459, 1424-1427) διὰ τὴν ἰδιαιτέραν τιμὴν τῶν ἀποστόλων ἔναντι τῶν ὑπολοίπων ἁγίων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ», Δόξα, «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι»· κοντάκιον «Ὅτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια (τὰ δεύτερα) «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια ἕτερα 3 «Οἱ πνευματορρητορες» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου), Δόξα, τῶν ἁγίων Πάντων «Μαρτύρων θεῖος χορός», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἀποστόλων «Ἦν διήλθετε κτίσιν» (ζήτηε εἰς τοὺς αἶνους), Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Ἀνύμφευτε παρθένε» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»*, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (α΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ β΄ τοῦ Μηναίου, ἀνά 4· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου «Προπατόρων, πατέρων», Δόξα, τὸ τοῦ Μηναίου «Κατοικισθέντες ἐν φωτί», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Οὐ σιωπήσομεν ποτέ»· ἀφ' ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων Πάντων, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

* Ἔτερα ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων βλέπε μετὰ τὴν λειτουργίαν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ α΄ ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν*», τοῦ Μηναίου «*Τῶν μαθητῶν τὴν πάντιμον*», τῶν ἁγίων Πάντων «*Τὸν βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ὁ ἄνω δοξαζόμενος*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ* ἀναστάσιμα 3, τοῦ Μηναίου τὰ 2 τελευταῖα προσόμοια «*Ὁ φῶς ὑπάρχων*», «*Πέτρε καὶ Παῦλε*», καὶ τῶν ἁγίων Πάντων προσόμοια 3 «*Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος*» κ.λπ. εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἑωθινὸν «*Εἰς τὸ ὄρος*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 τῆς σ΄ ὤδης τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων Πάντων].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*», «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυρ. α΄ ἐπιστ., «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Ἑβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: τῶν 12 ἀποστόλων***, 30 Ἰουν., «*Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους*» (Μτθ. θ΄ 36, ι΄ 1-8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστί*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλοῦια*» [εἰς δὲ τοὺς τιμωμένους ἐπ' ὀνό-

* Διὰ τὴν κατανομὴν τῶν στιχηρῶν εἰς τοὺς αἶνους βλέπε Προθεωρίαν Τυπικοῦ §31.

** Ὅσακις ἢ 29ῃ ἢ 30ῃ Ἰουνίου τυγχάνει τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, δέον ὅπως ἀναγινώσκηται ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἀποστόλων, λόγῳ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἀποστόλων, διότι κατὰ τὸ Α΄ Κορ 12:28 «*οὗς ὁ Θεὸς ἔθετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους...*» (πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Παπαγιάννης). Τὸ αὐτὸ ὀρίζεται καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐγκεικλιμένα «*Κανόνια τῶν Κυριακῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ*» τὰ διορθωθέντα βάσει τοῦ ν. ἡμερολογίου ὑπὸ Γ. Μπεκατώρου τῷ 1982.

ματι τῶν 12 ἀποστόλων ναοὺς «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἐπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετὰς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακροάζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὃς τις ἄλλος ἀστράπτει αἶθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὃς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῆ, καὶ κύκλω καθάπερ ἄστρα, χοροὺς τε πάντων ἁγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Δευτέρα. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ († 284). Ἦχος γ´, ἑωθινὸν δ´.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β´, Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Νοεμ. 1η, «Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ιβ´ 27-ιγ´ 8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μτθ. ι´ 1, 5-8)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Τρίτη. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἅπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκιον δις· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναιῶν (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α´). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β´ κανόνος οἱ εἰρμοὶ τῆς γ´, ς´, η´ καὶ θ´ ὧδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐ-

των ψάλλομεν δὲ καὶ «*Τὴν τιμιωτέραν*»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἰ-
 νους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Περιβο-
 λὴν πᾶσι πιστοῖς*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶ-
 χεν ἡ πρώτη σκηγή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σε-
 πτ. εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56)·
 «*Ἄξιον ἐστὶ*»· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς
 Θεοτόκου, γίνεται εἴσοδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὄρ-
 θρον καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

- 3. Τετάρτη.** Ἰακίνθου μάρτυρος († 108). Ἀνατολίου Κων/λεως
 († 458), Θεοδότης μάρτυρος († 712), Γερασίμου τοῦ νέου
 ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας († 1812).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς
 βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32).
 Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ' 13-25)· Εὐ-
 αγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 21-23).

- 4. Πέμπτη.** Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου
 κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ε' 10-16)·
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 23-27).

- 5. Παρασκευή.** Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἄθω († 1000)
 καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δί-
 χα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπο-
 λυτίκιον «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ
 μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*»
 δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».
 Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἢ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον κατα-
 βασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», καὶ δοξολογία με-
 γάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*»· προκεί-
 μενον καὶ ἀλληλουϊάριον 5ης Δεκ.· Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου,
 Σαβ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-

ς' 2)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Πέμ. δ' ἔβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

6. Σάββατον. Σισόη ὀσίου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας († 301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με *ἀλληλοῦια* εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 19-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.), Θωμᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ (ι' αἰ.). Ἦχος α', ἔωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μῆμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει διαλαμπάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίων, σύναξις τῶν 23 ἁγίων τῆς νήσου Λέσβου, καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας Θεοδώρας βασιλίσης Ἄρτης.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς μάρτυρος προσόμοια 3 «*Μάρτυς ἀθληφόρε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτήρος*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα «*Τῷ πάθει σου, Χριστέ*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Ὡ θαύματος καινοῦ*» (Παρακλητικῆ, Σαβ. ἑσπέρας, ἦχος β').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Μίαν τριουπόστατον ἀρχήν*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «*Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*», καὶ τὰ τῆς β' στι-

χολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (β΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἀγίας «*Χαρμονικῶς ἐπὶ τῇ μνήμῃ*» ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς μάρτυρος «*Ἀγνείας στυλπνότητι*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ β΄ ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὸ κάτωθι τῆς ἀγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ·

Ἦχος γ΄, πρὸς «*Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς*»

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, / Κυριακῇ, σὺ τῷ Θεῷ / παρισταμένη ἐνδόξως, / πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς / μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας / σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (ὁμοιον)

Τερωτάταις, κόρη, / Κυριακῆς τῆς σεμνῆς / πρεσβείαις φύλαττε πάντας / δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν / καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης / ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἸΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἀγίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ) «*Μάρτυς ἀθληφόρε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», β) «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τὸ β΄ ἔωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου] (γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τῆς 25ης Ἰουλίου– τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἑβδομ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 22-δ' 5). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Ματθ., «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε». «Εἶδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθῆτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 8. Δευτέρα.** Προκοπίου μεγαλομάρτυρος († 303). Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης († 1548), Ἀναστασίου ἱερομ. ἐξ Ἰωαννίνων († 1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὔσα ἡμιορτάσιμος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30). Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν· οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου, ἢ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἰνῶν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, ὃν ζῆτει Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8). Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὄρθρῳ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, Ἰουλίου 8 (Λκ. ς' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν ἐορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εισόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· καταβασίαι οἱ εἰρμῶι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

- 9. Τρίτη.** Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας. Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἄθῳ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1770).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ζ' 14-η' 2). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

10. Τετάρτη. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων († 319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 2-13)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

11. Πέμπτη. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος († 451). Ὀλγας ἰσαποστόλου († 969), Νεκταρίου ὁσίου. τοῦ ἐκ Βρουύλων († 820).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἁγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (τυπικὸν 11ης Ἰουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Λίαν εὐφρανας*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τῆς ἁγίας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τῆς ἁγίας. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτ.– τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ., «*Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν*» (Β' Κορ. ζ' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων*» (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

12. Παρασκευή. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 6-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 32-36, ια' 1).

13. Σάββατον. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου († 794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀρχαγγέλου μετὰ τοῦ ὁσίου Στεφάνου συμπάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν τὰς διατάξεις διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Σαββάτου μετὰ «*Θεὸς Κύριος*», §§31-44, παραλειπομένων πάντων τῶν νεκρωσίων)· Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'. «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἁγιορείτου († 1809). Ἦχος β', ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*»· κοντάκιον «*Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν*».

Εἰδήσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηνιαίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ἰουλίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Παρθένθεν ἡ σκιά*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Ἐπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐπερδεδοξασμένος εἶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων «*Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι*» καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ἵτι Χριστὸς ἐγήγεραται», τῶν πατέρων «Πατέρων θεῶν σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσειν».

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἰΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ὁλην συγκροτήσαντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», τὸ τῶν πατέρων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς Κυρ. τῶν πατέρων Ἰουλίου– Κυρ. τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 18 Ἰαν., «Ἦμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὁ ὄσιος Νικόδημος, ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος) συμπάλλεται σήμερον κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., τῆ 17ῃ Ἰουλίου).

15. Δευτέρα. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ († 305).

Προκειμενον, ἦχος δ', «Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην», στίχος «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου»· Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλ. 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 2-15).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῆ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων (ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος ἢ ἐξ ὄρισμένων ἐκδόσεων Μηναίων), λέγεται ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν εἰς τὸν ὄρθρον καταβασία οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὁ

ζήτει Σαβ. ι' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλουῖα».

16. Τρίτη. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος († 311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ι' 11-ια' 2)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 16-20).

17. Τετάρτη. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «*Υγρὰν διοδεύσας*» καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας· καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίσιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος*» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. Πέμπτη. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 13-24)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 27-30).

19. Παρασκευή. Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων († 380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 25-36)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

20. Σάββατον. † Ἠλιού προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιίῳ τάξιν. Εἰς τὰ ἑσπέρια μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναιίου, Καὶ νῦν, «*Παρηλθεν ἡ σκιά*» (Παρακλητικῆ, ἤχ. β', Παρασκ. ἑσπέρας)· εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοήχου α' θεοτοκίου «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*

ἀπόκρυφον». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Υπόδειγμα λάβετε» (Ἰακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεὼν ὁσίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ († 590). Παρθενίου ἐπισκόπου τῶν Ῥαδοβιζίων Ἄρτης. Ἦχος γ', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος»· κοντάκιον «Προφῆτα καὶ προόπτα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ δόξαι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἔωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. δ' ἐπιστ., «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας» (Ῥωμ. ζ' 18-23)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Ματθ., «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ» (Μτθ. η' 5-13). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

22. Δευτέρα. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 4-5, 15-21)· Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

23. Τρίτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ († 1834).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 9-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

24. Τετάρτη. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος († 300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου τοῦ Ζακυνθίου τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος († 1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 38-45).

25. Πέμπτη. † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρός τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου († 408-410) καὶ Εὐπραξίας († 413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει ἀκριβῶς εἰς τὸ Μηναῖον. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας ἅπαξ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ δις εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ζωὴν τὴν κηύσασαν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου· Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ. «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ς' ἔβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις· ἀλληλούια».

26. Παρασκευή. † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος († 305).

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικὸν Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἁγίας «Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀπολυτίκιον «Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει» (δις μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τοὺς αἶνους Καὶ νῦν, «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» (Παρακλ., ἦχ. β', Δευτ. ἐσπέρας). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προσασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμ.)· Ἀπόστολος: τῆς

ἀγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Ματθ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

27. Σάββατον. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν σπουδὴν σου»· κοντάκιον «Τὸν ναόν σου, πάνσεμνε».

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὰ κεκραγάρια ἐσπέρια μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» (Παρακλητικὴ, ἦχ. γ', Παρασκ. ἐσπέρας). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, 27 Ἰουλ. ἢ Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ*, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (6ης Αὐγούστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ. Ἦχος δ', ἔωθινὸν ε'.

* Οὔτε τὸ Τυπικὸν οὔτε τὸ Μηναιὸν ὀρίζουν ποῖον εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Εἰς τὸ Εὐαγγελιαρίον ἀναγράφεται διὰ τὴν σήμερον ἢ ὡς ἄνω εὐαγγελικὴ περικοπή, ἐπειδὴ ὁμοῦς τὸ ἐν χρήσει Μηναιὸν Ἰουλίου καὶ τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα ὀρίζουν εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς 23ης Ἀπριλίου, ἢ περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελιαρίου (ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν) χρησιμοποιεῖται εἰς τὸν ὄρθρον.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀθλοφόρε ἅγιε» κοντάκιον «Μιμητῆς ὑπάρχων».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προουσιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τριαδάδα θεαρχικήν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ., καὶ ἡ ὑπακοὴ «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἦμῶ σου τὸ ἀμέτρητον».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρόν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε' ἐπιστ., «*Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας*» (Ῥωμ. ι' 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε' Ματθ., «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν*» (Μτθ. η' 28-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

29. Δευτέρα. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ' -δ' αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις' 17-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 10-23).

30. Τρίτη. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου Σίλα, ὃν ζῆτει Σαβ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 24-30).

31. Τετάρτη. Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 9-γ' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 31-36).

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

- 1. Πέμπτη.** Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἢ τοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν· τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Κυθήροις (τυπικὸν 1ης Αὐγούστου §§4-6).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιὸν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναιῶν· καταβασία (μόνον σήμερον) οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*». Ἐξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους, ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ*»· τρισάγιον προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Κυρ. α' ἐπιστ., «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετ. γ' ἐβδ. Μαθ., «*Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς*» (Μαθ. ι' 16-22)· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· κοινωνικὸν «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλοῦια*», «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἐσπέρας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἐσπερινῶν

-έξαιρέσει τῶν ψαλλομένων τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς Μεταμορφώσεως- εἷς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α΄ ἡμέρα ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β΄ ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἢ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 4ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἶθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 1ης, 7ης, 9ης, καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 8ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α΄ ὁμόηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (βλέπε Παρακλ., ἦχος πλ. β΄, Σάβ. ἑσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου (ζῆτει ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β΄) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλ., ἦχος πλ. β΄, Τετάρτη ἑσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρμβ΄ (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἄνευ τῶν εἰρῶν (ἀλλ' ἐν τῇ θ΄ ὥδῃ ψάλλεται πρῶτον ὁ εἰρμὸς αὐτῆς). Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκειμένον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγάλυνάρια θυμῆ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ

τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμήγηον θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἐξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὄλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 2ας Αὐγ.].

- 2. Παρασκευή.** Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίσις († 1690).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Ὁ ὄρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἶνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον [τῆς ἡμέρας καὶ] «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης»· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ς' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 44-54)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς (ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με ἀλληλούια, βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §45), καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις κατὰ τὴν προγραφεῖσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς), εἰς πάσας τὰς ὥδὰς ἄνευ τῶν εἰρμῶν· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγ.]

- 3. Σάββατον.** Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκη.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με ἀλληλούια εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§46-51)

καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Κοντάκια τοῦ Σαββάτου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σάβ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 1-6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ. Ἦχος πλ. α', ἔωθινὸν ς'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἀγγελικῇ ὄρασει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ς') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ς' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ς' ἔωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ς' ἐπιστ., «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ῥωμ. ιβ' 6-14)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ς' Ματθ., «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παρακλήσις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου.]

5. Δευτέρα. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος († 362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν Γεν. τυπικὰς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δις. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἕκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν)·

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἕσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμπας κόσμον ἐφώτισεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. «Τὸν τάφον σου, σωτήρη».

Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῖ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρημῶν)· τὰ δύο ἐξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰώνων δὲν

ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρέπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηνιαίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ᾄρα Γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἔβδ. Ματθ., «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιγ' 54-58). «Ἄξιόν ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χορῆσις τῆς Παρακκλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. Τρίτη. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσιν».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηνιαίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία τυπικοῦ §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθη ἐν τῷ ὄρει» τρις ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρω. Ἀπόλυσις (λεγόμενη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνός) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.τ.λ., ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἶτα οἱ εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθη» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουία».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β΄ Πέτρου α΄ 10-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ. ιζ΄ 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ΄ ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἰδόμεν τὸ φῶς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

[Πολλάχον, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὖριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τὴν μὲν 7ην, 9ην καὶ 11ην ὁ α΄ κανὼν, τὴν δὲ 8ην, 10ην καὶ 12ην ὁ β΄)· ἐὰν ἑορτάζεται καὶ ἅγιος, ψάλλονται καταβασαῖα «Σταυρὸν χαράξας».

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ βῆ Αὐγούστου.

* Ἦεστω γνωστὸν ὅτι νεώτεροι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τὸδε· «Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς».

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, γίνεται δὲ εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἅπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγ.]

- 7. Τετάρτη.** Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος ὀσίου († 1519), κτίτορος τῆς ἱ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 12-24)· Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, 7 Αὐγ. (Μρ. θ' 2-9).

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 8ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 8ης Αὐγ.]

- 8. Πέμπτη.** Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου ὁμολογητοῦ († 813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ († 350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγορᾶς († 1680), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1794).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 24-35)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 9ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 9ης Αὐγ.]

- 9. Παρασκευή.** Μαθίου τοῦ ἀποστόλου († 63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτ. Διακαινησίμου (Πρξ. α' 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31).

Τῆ Παρασκευῇ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ

ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγ.].

10. Σάββατον. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Εὐστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 258).

Ἡ μεθέορτος ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τόμου §§52-63).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν· εισοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ´ 1-3)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ´ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι´ 37-ια´ 1)· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Εὐπλου διακόνου († 304). Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως († 1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα (1716). Ἦχος πλ. β´. Ἐωθινὸν ζ´ (τυπικὸν 6ης Αὐγούστου §§ 7-9).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ ὁμόχη μεθέορτα 3 «Μορφούμενος δι’ οἶκτον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ» (λιτῆς 6ης Αὐγ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 11ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσῳδιον κάθισμα «*Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ*» (11ης Αὐγούστου). Ἀφ' ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας· Τὴν τιμωτέραν*», «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Φῶς ἀναλλοιώτον, Λόγε*» (6ης Αὐγούστου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια 3 «*Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου*» κ.λπ. (βλέπε 6 Αὐγούστου) εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ*», «*Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ ζ΄ ἑωθινὸν «*Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωί*», Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Μετεμορφώθης*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ΄ ἐβδ. ἐπιστ., «*Ὅφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί*» (Ῥωμ. ιε΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ΄ Ματθ., «*Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί*» (Μτθ. θ΄ 27-35).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 12ης Αὐγ.]

12. Δευτέρα. Φωτίου καὶ Ἀνικίτου τῶν μαρτύρων († 305-306).

Εἵδησις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. η' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 13-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 1-6).

Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἅ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται καὶ ἡ τελευταία μικρὰ παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» τρίς.

13. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῆ Τρίτῃ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. Ὁ ὄρθρος ψάλλεται ὡς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)– ἡμέρας, Τρ. η' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 5-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 6-12). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος «*Ὁ τόκος σου ἄφθορος*». Κοινωνικὸν «*Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Μετεμορφώθης*».

Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*»· κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους*»· ἀπόλυσις (μικρὰ) «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*», ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μεγάλη παρὰ κλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἅπαξι).

- 14. Τετάρτη.** Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (ἡ' π.Χ. αἰ.).

Εἶδησις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὄρα εἰρμούς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γεν. τυπ. διατάξεις, §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ἡ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 12-23). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἡ' ἐβδ. Μαθθ. (Μαθθ. ις' 20-24).

- 15. Πέμπτη. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.**

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*»· κοντάκιον «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἀκριβῶς ἔχει εἰς τὸ Μηναιόν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*» ψάλλεται τρίς (ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»). Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...*»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιῶ. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς τὸ «Ἀναστάσα *Μαριάμ*». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*»· ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «*Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε*» εἰς δὲ τὸν β' «*Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἰ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*». Τὸ ἐξαποστειλάριον (τρὶς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ στιχηρὰ τῆς

έορτῆς εἰς 4 μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» ἅπαξ.

Σημειώσεις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς έορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θεία δόξη» καὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς έορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς έορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς έορτῆς, 15 Αὐγ. ἢ 8 Σεπτεμβρίου, «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὖριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς έορτῆς τῆς κοιμήσεως· τὴν μὲν 16ην, 18ην, 20ὴν καὶ 22αν τοῦ μηνός ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 17ην, 19ην καὶ 21ην ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὖριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν έορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη».

3. Ἐν ταῖς θεαῖς λειτουργίαις μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου λέγονται τὰ ἀντίφωνα τῆς έορτῆς· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον».

16. Παρασκευή. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδῆ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας, ἢ τοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνία († 15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτ. τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων.

Εἰς τὴν θ'. «Ἐν τῇ γεννήσει»· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἔσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι» (βλέπε 15 Αὐγ.), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγ.). Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σου». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἱ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ»· «Τὴν τιμωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δις. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ τοῦ ἔσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτηε εἰς τὴν λιτὴν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγ., ζήτηε Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἱεροῦ μανδηλίου, 16ης Αὐγ. (Λκ. θ΄ 51-57, ι΄ 22-24 καὶ ιγ΄ 22). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

- 17. Σάββατον.** Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς († 257), Δημητρίου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης († 1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. η΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιγ΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η΄ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ΄ 30-37).

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν.** Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμού· ἀνακομιδὴ λευπάνων Ἀρσενίου

όσιου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877). Ἦχος βαρῦς, ἑωθινὸν η' (τυπικὸν 15ης Αὐγ. §§ 13-15).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» κοντάκιον «Τὴν ἐν προεβείαις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (18ης Αὐγ.) προσόμοια 3 «Ὅχι ἄρμα πυρίμορφον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρὶ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 18ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγ.) ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεθέορτον μεσῳδιον κάθισμα «Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς» (μεσῳδιον τῆς 18ης τοῦ μηνός)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Πεποικιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπασίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου*», β΄) «*ᾤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν*», Δόξα, τὸ η΄ ἑωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς ἀλλ' εἰς τὸ β΄ με ἐφύμνιον «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Κατέλυσας*», «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ἐν προεβείαις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. η΄ ἐπιστολῶν, «*Παρακαλῶ ὑμᾶς*» (Α΄ Κορ. α΄ 10-17)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. η΄ Ματθ., «*Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. ιδ΄ 14-22).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» «*Πληρωθήτω*» «*Εἶτὸ ὄνομα Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις.

- 19. Δευτέρα.** Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχianoῦ, Στρατηγίου μαρτύρων († 304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄ 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. θ΄ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη΄ 1-11).

- 20. Τρίτη.** Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. θ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιβ΄ 12-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ΄ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη΄ 18-22, ιθ΄ 1-2, 13-15).

- 21. Τετάρτη.** Θαδδαίου ἀποστόλου (α΄ αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. θ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιγ΄ 4-ιδ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ΄ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κ΄ 1-16).

22. Πέμπτη. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.).

Σήμερον ἐν τῷ μηνίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 6-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

Εἶδησις. Ἐν τισι περιοχαῖς ὀρθῶς ἔχει ἐπικρατήσει (καὶ εἰς ἑορτάζοντας ἀκόμη ναοὺς) νὰ ψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προουσιωτίσεως ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων. Αἱ μὲν ἀκολουθία τοῦ μηναίου καταλιμπάνονται [λεγόμεναι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις], εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτ., «Εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά». Οὕτω τῇ ἐπαύριον 23ῃ θὰ ψαλῆ ἀμιγῶς ἡ τῆς ἀποδόσεως ἀκολουθία.

23. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προουσιωτίσεως). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων († 202). (Τυπικὸν 15ης Αὐγούστου §16.)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνίῳ διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ τοῦ «*Μακάριος ἀνήρ*» καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Ἐν τῇ γεννήσει σου*»· συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὰ τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, Αὐγ. 15, «*Τοῦτο φρονησῶ ἐν ὑμῖν*» (Φιλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ 15ῃ Αὐγούστου.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς λέγονται ἀπαραιτήτως καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἔνθα σήμερον συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προουσιωτίσεως.

Ειδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ χορῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασαίαι «Σταυρὸν χαράξας»· μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Σάββατον. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)· μετάθεσις εἰς Ζάκυνθον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης (1624).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με ἀλληλοῦα εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Κοντάκια τοῦ Σαββάτου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἑβδ. Ματθ. (Μαθ. ιε' 32-39).

Σημειώσεις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρον ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασαίαι οἱ εἰρμὸι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου. Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 6 προσόμοια, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐστῆσας ἐν θαλάσῃ», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτῆς μου» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἐξ ὑψους κατήλθες», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*»· τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοή «*Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*», καὶ εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Σταυρόν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», καὶ τὰ δύο τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἀποστόλων προσόμοια 4 «*Θεῖον ἐπαφήκέ σε*» κ.λπ. –μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*» καὶ «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*»–, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «*Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. θ' ἐπιστ., «*Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί*» (Α' Κορ. γ' 9-17)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ'

Μαθ., «*Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ*» (Μτθ. ιδ' 22-34).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν»*.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Δευτέρα. Ἀδριανοῦ καὶ Ναπαλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 12-20). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κα' 18-22).

27. Τρίτη. Ποιμένος ὀσίου († 450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτ. ι' ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κα' 23-27).

Σημείωσις. Ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδα, ἣ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ὡς ἔχει ἐκεῖ, ἣ δὲ τῆς ἡμέρας ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

28. Τετάρτη. Μωσέως ὀσίου τοῦ Αἰθίοπος († δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ις' 4-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κα' 28-32).

29. Πέμπτη. Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὀσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 29 Αὐγ. §1), ἄνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ' ἔβδ. Μαθθ., «*Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης*» (Μτθ. ιδ' 1-13)· καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπι-

σφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρομοῦ, 29 Αὐγ., «*Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον*» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς*» (Μρ. ς' 14-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἶδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν νηστεία, ἥ τοι ξηροφαγία.

- 30. Παρασκευή.** Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρομοῦ· Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 23-33).

- 31. Σάββατον.** Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῶ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῶ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτικίον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «*Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «*περιλαβοῦσα*» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «*περιβαλοῦσα*».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Ἰ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων· Συμεῶν στυλῖτου († 459). Μελετίου ὁσίου. (Τυπικὸν 1ης Σεπτεμβρίου, §§4-6). Ἦχος α΄, ἑωθινὸν ι΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε»· κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου».

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου παρουσιάζει ἐλλείψεις τινάς, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ εἶναι ἐνίοτε ἀσαφείς. Ὅθεν συμπληροῦμεν ὅπου δεῖ τὴν τάξιν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς Ἰνδίκτου προσόμοια 3 «Τῆς ἀντολέκτου καὶ θείας» κ.λπ. καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια ἕτερα 3 «Ὅσιε πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Ὁ Πνεύματι ἀγίῳ συνημμένος», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ μὴ ψαλὲν εἰς τὰ ἑσπέρια δοξαστικὸν τοῦ ὁσίου «Θεία χάρις ἀπώρητο», Καὶ νῦν, τὸ τῶν ἀποστίχων τῆς Ἰνδίκτου «Σὺ, βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τῆς ἑορτῆς «Ὁ πάσης δημιουργός», Δόξα, τοῦ ὁσίου «Ὑπομονῆς στυλὸς γέγονας», Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν*», [ἐκ τοῦ Μηναιίου τὰ 4 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἔσπερινου «*Ἐπέστη ἡ εἴσοδος*» κ.λπ. εἶτα τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν τῆς Ἰνδίκτου «*Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός*», Δόξα, «*Ἡ βασιλεία σου, Χριστέ*», Καὶ νῦν, «*Αἶ πορεΐαί σου, ὁ Θεός*»], τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ὁ πάσης δημιουργός*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄνωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς Ἰνδίκτου «*Ὁ καιροὺς καρποφόρους*»· εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς Ἰνδίκτου «*Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα*» (κείμενον μετὰ τὴν ς' ῥοδὴν). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ τοῦ ὁσίου· ἀπὸ γ' ῥοδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ ὁσίου «*Υπερξέσας τῇ πίστει*», Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθὺς τὸ κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου «*Ὡς δεσπότη τοῦ παντός*». Μετὰ τὴν ς' ῥοδὴν τὰ ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,

ἤχος δ', «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ*»

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντοουργικῇ διασῶζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντός ἐνυσθῆναι δυσχεροῦς, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίσαις κρᾶζοντες περιόδοις· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον Κύριε.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρόν χαράξας· «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ ὁσίου «Φωστῆρος δίκην ὄσιε» καὶ τῆς Ἰνδίκτου «Δημιουργὸς καὶ πρύτανις».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ 3 προσόμοια «Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται ἐνῆχ' ἐν Ἱερουσαλήμ», β) «Εὐλόγησες τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ παῖδιά σου πλησθήσονται πίστητος», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἀρρήτω σοφία», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡγίου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδῃς τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ἐπομονῆς σῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς» (βλέπε ἀνωτέρω εἰς τὸν ὄρθρον).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α' Τιμ. β' 1-7): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πεμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ τῆς ἑορτῆς «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

2. Δευτέρα. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

- 3. Τρίτη.** Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος († 302), Θεοκτίστου ὁσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος, Φοίβης διακόνου (α' αἰ.)· Πολυδώρου νεομάρτυρος († 1794)· ἀνακομιδῆ τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως († 1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

- 4. Τετάρτη.** Βαβύλα ἱερομάρτυρος († 251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης († 117) θυγατρὸς τοῦ ἁποστ. Φιλίππου· Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνία († 1781).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

- 5. Πέμπτη.** Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 13-28).

- 6. Παρασκευή.** Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεταί εἰσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: τοῦ ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ., «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος» (Ἐβρ. β' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν» (Λκ. ι' 16-21)· «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους».

- 7. Σάββατον.** Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σῶζοντος μάρτυρος († 304).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§52-63)· κοντάκιον προεόρτιον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία*»· Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Σαβ. πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Σαβ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις*» (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἔβδ. Μαθ., «*Ὁ φιλῶν πατέρα*» (Μτθ. ι' 37-ια' 1)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρ., §§7-9). Ἦχος β'· ἑωθινὸν ια'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίω, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερά φυλλάδι.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐκ τῆς ῥίψεως Ἰεσσαί*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἅπαντες πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν...*»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ «*Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν*», τὰ ἰδιόμελα

τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν ἀναστάσιμα δύο, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀναβόησον Δαυίδ»· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν ὡσαύτως ἀναστάσιμα δύο, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐκ τῆς ῥίξης Ἰεσσαί»· εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός» Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τῶν εὐλογηταρίων καταλιμπανομένων, εὐθὺς ἢ συναπτῆ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι ἠλόγηταί σου». Ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου», καὶ τὸ «Πᾶσα πνοή».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς (ἐκ τῶν βημοθύρων), 8 Σεπτ., «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α΄ 39-49, 56)· εὐθὺς δὲ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό, ὁ στίχος «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον «Ἡ παγκόσμιος χαρά».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (ἄνευ εἰρμῶν) μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς»· ἀπὸ γ΄ ὥδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρόν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ΄ ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ἰα΄ ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου» καὶ β) «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ

πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*»,
Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον
σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον α΄

**Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος
αὐτοῦ.**

Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

**᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ
αὐτὴν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

**Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ
χριστῷ μου.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

**Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσαστο αὐτὴν εἰς κα-
τοικίαν ἑαυτῷ.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

**᾿Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετίσάμην αὐτὴν. «Ἡ γέννησίς
σου, Θεοτόκε...»**

**Ἦγάσε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ᾿Υψιστος. «Ἡ γέννησίς σου,
Θεοτόκε...»**

**Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννη-
σίς σου, Θεοτόκε...»**

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια μόνον τὸ «Ὅτε κατῆλθες» καὶ τὸ «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε», κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. ς' 11-18): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ἰω. γ' 13-17). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»: «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

9. **Δευτέρα.** Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἴκουμ. συνόδου (431).
Εἰς πάσας τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους καθημερινὰς (δηλονότι ἐκτὸς Κυριακῆς) ἄχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Σεπτ. 23 (Γαλ. δ' 22-27): Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).
10. **Τρίτη.** Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων († 305-311).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 15-21): Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. β' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. γ' 16-21).
11. **Τετάρτη.** Θεοδώρας ὁσίας († 491). Εὐφροσύνου (θ' αἰ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ς' 11-16): Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36).
12. **Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος († 313): Κουρνούτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἰκονίου (γ' αἰ.): Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν τὴν α΄ ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «*Μακάριος ἀνήρ*», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ εἰς τὸ β΄ ἀντίφωνον καὶ εἰς τὸ εἰσοδικὸν μετ΄ ἐφθυμίου «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ζ΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. ε΄ ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια΄ 47-54). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. Παρασκευή. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμ. Σταυροῦ. Κορηγίου ἐκατοντάρχου (α΄ αἰ.). Ἱεροθέου ὁσ. τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιοῦ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαίνιων, Σεπτ. 13, «*Ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι*» (Ἐβρ. γ΄ 1-4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουν. 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτθ. ις΄ 13-19). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλοῦία*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

14. Σάββατον. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς ε΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», Δόξα, «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωντος».

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ ψάλλεται ἅπασα ὡς ἀκριβῶς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν τὰ στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἐξῆς· «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ» καὶ «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἔσπερινόν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας»· ἢ θ´ ὠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἧχον δ´ (ἄγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἱστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἐν ἠντρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμίωντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α´ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρόν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρίς

ἠὺτρεπισμένον τετραπόδιον, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «*Σοφία ὀρθοί*», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμῆ κύκλω αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνά μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνά χειρᾶς μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρᾶν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «*Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν*»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὕψωσις· ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὁ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

2. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ

λέγονται αντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος († 372). Φιλοθέου ὁσίου (1' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεὼν Θεσσαλονίκης († 1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός († 1811). Ἦχος γ', ἑωθινὸν α' (τυπικὸν 14ης Σεπτ. §§9-11).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα τοῦ σταυροῦ 3 «Χαίροις ὁ ζωηφόρος σταυρός» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Τῶν προφητῶν αἱ φωναί», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωυσέως».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (15ης Σεπτ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.)· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν» ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Σταυρόν χαράξας· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παρὰδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ α΄ ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί», β΄) «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ α΄ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένην». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε΄ ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», «Σῶσον, Κύριε», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὴν ὑψώσειν, Κυρ. κα΄ ἐπιστ., «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται» (Γαλ. β΄ 16-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. γ΄ νηστ., «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Ματθ. η΄ 34-θ΄ 1).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

16. Δευτέρα. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιορτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. η΄ 7-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 19-22).

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἶνους

νά παραλειφθῶν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη, ὁπότε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. ς' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

17. Τρίτη. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων († 137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 16-θ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱερούς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτης αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρων.

Ἀπολυτικίον ἤχος πλ. α' . «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

«Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης περικοσμεῖσαι λαμπροῖς· δι' ὃ ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῶ μαρτυρίῳ ὄδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα· μεθ' ὧν μὴ παύση πρσεβεῦειν, ἐλεθῆῃναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

18. Τετάρτη. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 5-ι' 7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15).

19. Πέμπτη. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

20. Παρασκευή. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος († 1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εισόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, ἡμέρας, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

21. Σάββατον. Ἀπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰδήσις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὄρθρω σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος Σαβ. μετὰ τὴν ὑψωσιν, ὃν ζητεῖ Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ., «*Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν*» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ὃ ζητεῖ τῇ Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν., «*Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με*» (Ἰω. η' 21-30). Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χορὴ τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία»· ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης († 117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ († 320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων. Ἦχος δ', ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Ἐκ βρέφους ἐγένου», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «*Νεῦσον παρακλήσεσιν*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἔωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιγ' ἐπιστ. «*Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει*» (Α' Κορ. ις' 13-24)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. α' Λουκᾶ, «*Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ*» (Λκ. ε' 1-11).

«*Ἄξιον ἐστί*». «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

23. Δευτέρα. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων († 109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου († 1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτισης († 1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Ἐγγράν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασιαὶ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Τρίτη. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσης» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος, Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30). Ἀπόστολος: τῆς μεγαλομάρτυρος, γ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμφάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσης ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς εἰρμούς «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ», Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσης. Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμοισι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία

πάντων τῶν δεομένων, χαίρει ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαίρει ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα».

25. Τετάρτη. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιγ' 3-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

26. Πέμπτη. Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἱναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοστοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου ἐκ τῶν βημοθύρων τὸ ια' ἑωθινὸν «Ἐφάνερωσεν ἐναντὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηνιαίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ἀποστολικά· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτ., «Θεὸν οὐδεὶς πάποτε τεθέεται» (Α' Ἰω. δ' 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ιθ' 25-27, κα' 24-25). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

27. Παρασκευή. Καλλιστράτου μάρτυρος († 304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 6-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 17-23).

28. Σάββατον. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ († 350). Βαροῦχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 1-5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ (Β΄ ΛΟΥΚΑ). Κυριακοῦ ὁσίου († 556). Πετρωνίας μάρτυρος. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινὸν γ΄.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Παθῶν κυριεύσας*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ὅσιε πάτερ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου*» (Ὀκτώηχος, ἦχος πλ. β΄, Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Τῆς ἐρήμου πολίτης*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας (ἀλλ΄ εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*»): εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ γ΄ ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται*», τοῦ Μηναίου «*Ἐν δόξῃ παριστάμενος*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Κυρίως Θεοτόκον σε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ΄ ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημέ-*

νη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῆς ἐρήμου πολίτης» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: ἰδ' Κυρ. ἐπιστ., «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν» (Β' Κορ. α' 21-β' 4). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Λουκᾶ, «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι» (Λκ. ς' 31-36). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

30. Δευτέρα. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ († 335). Ῥιψίμιας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 11-16). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 24-30).

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1. Τρίτη.** Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ς' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 1 Ὀκτ. (Πρξ. θ' 10-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 37-45).

Εἶδησις. Ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

- 2. Τετάρτη.** Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος († 304).

Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Ὀκτ. 2 (Α' Τιμ. α' 12-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 46-ζ' 1).

- 3. Πέμπτη.** Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν († 96). Ῥουσικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 3 Ὀκτ. (Πρξ. ιζ' 16-34)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

Σημείωσις. Ὅπου ἂν εορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος καταβασιᾶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἁγίου, Παρ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 44-54).

4. Παρασκευή. Ἱεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 8-21)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 31-35).

Σημείωσις. Ὅπου ἂν ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαίτερας φυλλάδος· κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ἃ ζητεῖ 13 Νοεμ. (Ἑβρ. ζ΄ 26-η΄ 2. Ἰωάν. ι΄ 9-16).

5. Σάββατον. Χαριτίνης μάρτυρος († 304)· Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμῶλῳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλοῦα εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ΄ 17-ε΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 27-32).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ (Γ΄ ΛΟΥΚΑ). † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ΄. Ἐρωτηίδος μάρτυρος. Ἦχος πλ. β΄, ἔωθινὸν δ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὰ θεῖα ἐποπτέων», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Ὀκτώηχος, ἦχος πλ. β΄, Σαβ. ἑσπέρας).

Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἀπόστολε ἅγιε», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες», τοῦ Μηναίου «Αὐτόπτα καὶ ἀπόστολε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Πανάμωμε μητρόθεε».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ ἀποστόλου ἔτερα 4 στιχηρὰ (εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ», καὶ «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα»), Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀπόστολε ἄγιε» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν» (Λκ. ζ' 11-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 7. Δευτέρα.** Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων († 290-303). Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).
- 8. Τρίτη.** Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).
- 9. Τετάρτη.** Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἄβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἄνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.
Ἀπόστολος: ἀποστόλου, ι' Κυρ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).
- 10. Πέμπτη.** Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἰ.).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 1-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).
- 11. Παρασκευή.** Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἐπτά· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας († 850).
Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).
- 12. Σάββατον.** Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἄνδρονίκου μαρτύρων († 850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου († 1022), σὺνάξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.
Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 1-10).

Σημείωσις. Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου, ὡς παρατηρεῖ ὁ ὀσιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης, ὁ καὶ συντάκτης τῆς ἰ. ἀκολουθίας αὐτοῦ, μετατίθεται «ἐκ τῆς ιβ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν καὶ ἐτελεύτησε, διὰ τὸ ἐκείνην συμπύπτειν τῇ νηστείᾳ τῆς μεγ. τεσσαρακοστῆς» (ὁ περ συνέβαινε κατ' ἔτος κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαία ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας. Ἦχος βαρῦς, ἑωθινὸν ε'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου (τυπικὸν 11ης Ὀκτωβρ. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα»· κοντάκιον «Τριάδος ἡμῶν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικὰς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐπίσημον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»)· εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχο-

λογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἕωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῶν πατέρων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ὥδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ΄ 8-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ΄ Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η΄ 5-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῆ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

14. Δευτέρα. Ναζαρίου και Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ († 787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α´ 22-β´ 3)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ´ 18-22).

15. Τρίτη. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης († 310). Σαβίνου ὁσίου († 760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. β´ 19-γ´ 7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ´ 23-27).

16. Τετάρτη. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α´ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ´ 8-21)· Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ´ Εὐαγγ. ἀγ. Παθῶν (Μτθ. κζ´ 33-54).

17. Πέμπτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ´ 14-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ´ 49-56).

18. Παρασκευή. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρτίνου μάρτ. τοῦ γέροντος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὀκτ. §1), ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλ., ἦχος πλ. β´, Τετάρτη ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγονται καταβασίαι, ψάλλονται ὁμως αἶνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὀκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κολασ. δ´ 5-11, 14-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. τῆς λει-

τουργίας, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοι-
νωτικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους να-
οὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαίτερας φυλλάδος,
ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν γί-
νεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασαί «Ἄνοιξω τὸ
στόμα μου». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιττὴ ἀκό-
μη καὶ διὰ τοὺς ἄκρω δακτύλῳ ἀφαιμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Σάββατον. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος
(† 307).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλοῦα εἰς τὸν ὄρθρον
(βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51)
καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ.
διακαιν. (Πρξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ.
Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Ἀρτεμίου μεγαλομ. († 326),
Ματρῶνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462), Γερασίμου ὁσίου
τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν ς'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα,
«Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Σημείωσις. Διὰ τοὺς ναοὺς τοὺς στερουμένους ἰδιαίτερας φυλ-
λάδος ἐνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἁγίων ἡ τάξις τῆς ἀκολουθίας
παρατίθεται μετὰ τὴν λειτουργίαν, εἰς τὴν 3ην σημείωσιν.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἑσπέρια ἀναστάσιμα 4, τοῦ
Μηναιίου προσόμοια 3 καὶ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἕτερα 3, Δό-
ξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν
οὐρανῶν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ
τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα, τοῦ Μηναιίου
«Σήμερον ἡ οἰκουμένη», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Ὁ ποι-
ητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητ., ἦχος πλ. β', Σαβ. ἐσπέ-
ρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, τοῦ ὁσίου Γερασίμου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμήχον.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τοῦ ὁσίου Γερασίμου (ἐκ τῆς ἰδιαίτερας ἀκολουθίας αὐτοῦ), τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ ὁσίου Γερασίμου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, τὸ μεσῶδιον τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ς' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τοῦ Μηναίου, τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ ὅμοιον θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἕτερα 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τὸ ς' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2): Εὐαγγέλιον: Κυρ. ς' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η' 27-39).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»: «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. 1) Ὁποῦ τιμᾶται ἡ ὁσία Ματρῶνα καὶ ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἀνωτέρω, ἀντικαθισταμένων ὁμως πάντων τῶν ὕμνων τοῦ ὁσίου Γερασίμου διὰ τῶν ἀντιστοίχων τῆς ὁσίας Ματρῶνης. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτῆς λέγονται μὲ τὸς ἐξῆς στίχους: α) «Ἐπομένον ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι», καὶ β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου»: εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὡσαύτως ὁ ἀπόστολος τῆς ὁσίας ἀντὶ τοῦ ὁσίου.

2) Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς τιμωμένους ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς τῶν σήμερον τιμωμένων ἁγίων, μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας συμπάλλεται μόνον ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται. Τότε ἅπαντα τὰ δοξαστικά καὶ τὰ ἀναγνώσματα εἶναι τοῦ πανηγυριζομένου ἁγίου. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεγαλομάρτυρος, εἰς μὲν τοὺς αἶνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτοῦ λέγονται μὲ τὸς ἐξῆς στίχους: α) «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», β) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»: εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ, ὃν ζητεῖ τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου (Β' Τιμ. β' 1-10).

3) Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς στερουμένους ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἐνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἁγίων, ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ὡς ἐξῆς:

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Τὸν νοερόν φωστῆρα», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἴσοδος κ.λπ.. Τὰ ἀναστάσιμα ἀπό-

στιχα, Δόξα, «Σήμερον ἡ οἰκουμένη», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος]· τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα καὶ τὰ εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰθισταί. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκον καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὰ ἔξαποστειλάρια τὸ ε' ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 8 ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινόν, Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: Κυρ. ιζ' ἐπιστ., «Ἵμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. ε' 16-ζ' 1)· Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ε' Λουκᾶ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

21. Δευτέρα. Ἰλαρίωνος ὁσίου († 371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ· Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας († 1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 25-32)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-24).

22. Τρίτη. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως († 167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν († 250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 20-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

23. Τετάρτη. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιορτάσιμος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἥτοι εἰς τὸν ἔσπερινόν ἀνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἀνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ζ' ἔβδ. Ματθ., «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ» (Ματθ. ιγ' 54-58)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημειώσεις. Τὸ Τυπικὸν (Ὁκτ. 23 §2) ὀρίζει εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου, ἃ τινὰ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναῖον. Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν μόνον ἂν ὑπάρχῃ πλήρης ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου (καὶ εἰ βούλεται ὁ προεστώς), εἶναι δὲ τὰ ἐξῆς τρία: Ἰακώβου α' 1-18, β' 1-13 καὶ γ' 11-δ' 6, ἃ τινὰ εὐρίσκονται εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Ἀποστόλου τὸ α' τῆ Τετ. τῆς λα' ἑβδ. ἐπιστ., τὸ β' τῆ Παρ. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος καὶ τὸ γ' τῆ Τετ. τῆς λβ' ἑβδ. ἐπιστολῶν.

24. Πέμπτη. Ἀρεθὰ μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ς' 9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

25. Παρασκευή. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων Ταβιθᾶς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ς' 18-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

26. Σάββατον. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξι» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὔρατο» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, 26 Ὁκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἑβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἰῶνων τοῦ ἁγίου, «Τεῖχος ὠχυ-

ρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῆ σῆ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντός ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α΄) Παπαδοπούλου.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). Νέστορος μάρτυρος († 306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου. Ἦχος α΄, ἑωθινὸν ζ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», Δόξα, «Μέγαν εὐρατο»· κοντάκιον «Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 «Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγ. Δημητρίου «Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς» (26ης Ὀκτ.), Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ» (26ης Ὀκτ.), Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητ., ἦχ. πλ. δ΄, Σαβ. ἑσπέρας)·

Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μέγαν εὐρατο», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μεθ' εὐτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου· ἀπὸ γ΄ ὥδης ἀντὶ μεσῶδιου κα-

θίσματος ἐκ τῆς 26ης Ὀκτ. τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἁγίου «Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου μάρτυρα» μετὰ τοῦ θεοτοκίου «Θεομακάριστε μητέρα ἀνύμφευτε» ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἴδου σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἡχου] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66) καὶ τὸ εισοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Μέγαν εὖρατο» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιη' ἐπιστ., «Ὁ σπεύρων φειδομένως» (Β' Κορ. θ' 6-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις... ᾧ ὄνομα Ἰάριος» (Λκ. η' 41-56).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Δευτέρα. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Τερεντίου, Νεονίλλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων († 1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ πολέμῳ (1940).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μέγαν εὖρατο» ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῆ 1η Ὀκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς ἱεράς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς ἔθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱεραῆς Σκέπης ζητεῖ ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἑορτάσιμος ὡς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' ᾧ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινὰ» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἑξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀννυνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερωῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλής· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθεΐᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἦχον βαρύν·

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἠρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιυβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἄλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἰκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῆ φωνῆ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρᾶν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ὠδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ πόρρωθεν ἰταμὸς καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ,

ἔξηρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφρους. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὄπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθομεν. Ὁ δὲ λαὸς σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἠμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἄλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλὴν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἥτταν καὶ ἦλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν πληγὰς· ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήραζον ἑαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἤρθη εὐφροσύνη καὶ χαρὰ· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Ὅτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπεινῶσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὑψίστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτούς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνειδίσαντο αἰσχύνῃν καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτὴς, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὀδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα ἀυλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὁστᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρομέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

29. Τρίτη. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου († 360).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 8-14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

30. Τετάρτη. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 12-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

31. Πέμπτη. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 20-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Παρασκευή. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης (τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας). Δαυὶδ ὀσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἰ.), Ἰακώβου ἱερομάρτ. τοῦ ἐν Αἰτωλία καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἢ τοι εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Νοεμ. 1η, «Ἵμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἁγίων εἴθισται εἰς ὄρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἶνους τοῦ Μηναίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅποτε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον· τῶν ἁγίων, 1ης Νοεμ., «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαίτερος τιμῶνται οἱ ἅγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρώνεται εἰς τὸν ὄρθρον ἢ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μετὰ τὰ καθίσματα τῆς 1ης Ἰουλίου, ὅποτε γίνεται εἴσοδος εἰς τὸν ἑσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὄρθρον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὀσιος Δαυὶδ (ἢ ὁ ἱερομάρτυς Ἰάκωβος), ἢ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος, ἢ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

2. Σάββατον. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων († 341-345). Θεοδώρου, Λάμπρου καὶ ἀγνώστου, τῶν ἐν Ἀγρινίῳ νεομαρτύρων († 1786).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 58-ις' 3). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Ε' ΛΟΥΚΑ). Ἀκειψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.)· ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου († 1797). Ἦχος β', ἔωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀθλοφόροι Κυρίου»· κοντάκιον «Τῇ τῆς Τριάδος καλλονῇ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Προσίμωμον τυπικῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Ὀκτώηχος, ἦχ. πλ. β', Σαβ. ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατῆλθες», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα, «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ «Τὴν τριττὴν καὶ μίαν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ «Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινόν (η΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνά 4· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ η΄ ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», β) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», Δόξα, τὸ η΄ έωθινόν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιθ΄ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ» (Β΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄ 9)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε΄ Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις΄ 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

4. Δευτέρα. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 846), Νικάνδρου καὶ Ἐρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ΄ έβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β΄ 12-16)·

Ευαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

5. Τρίτη. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.). Ἐρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 16-23)· Ευαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

6. Τετάρτη. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ († 350). Λουκᾶ ὁσίου († 800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 24-30)· Ευαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

7. Πέμπτη. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἰ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει († 1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. γ' 1-8)· Ευαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

8. Παρασκευή. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιῦ (τυπικὸν 8ης Νοεμβρίου §§1-3).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καὶ «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα». Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τοῦ Μηναιῦ. Ευαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτ. α' ἑβδ. Ματθ., «Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε» (Ματθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἰρῶι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Εΐδησις. *Οί εἰρμοὶ τοῦ κανόνου τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἑξῆς σημεῖα:*

Ῥδὴ α΄ «...καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἴσοδον».

Ῥδὴ γ΄ «...πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ῥδὴ ε΄ «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρογάμη παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Ῥδὴ θ΄ «...φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῶν ἄσωμάτων, 8 Νοεμ., «*Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος*» (Ἐβρ. β΄ 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι΄ 16-21). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλουῖα».

9. Σάββατον. Ὁνησιφόρου μάρτυρος (γ΄-δ΄ αἰ.), Ματρῶνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας († 889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ († 1920).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλουῖα εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. α΄ 8-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ΄ 37-43).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἅγια Θεοκτίστη ἢ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῆ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς, ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εΐδησις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἶδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ΄ (Η΄ ΛΟΥΚΑ). Ὀλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως († 304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924). Ἦχος γ΄, ἔωθινὸν θ΄.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνά μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

Ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ δόρασει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνά 4· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασιαὶ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἶδησιν 8ης Νοεμ.)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερά εισόδια».

Εὐαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος», τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν σὸν υἱὸν ὡς ἔβλεψας».

Εἰς τοὺς ἀινοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουαίριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κ' ἐπιστ., «*Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν*» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Λουκᾶ, «*Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Λκ. ι' 25-37).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»: «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

11. Δευτέρα. Μηνᾶ († 304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου († 304) μαρτύρων, Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Φίλιπ. δ' 10-23). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1, 12-15).

12. Τρίτη. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620). Νείλου ὁσίου τοῦ μυροβλύτου (ε' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κολασ. α' 1-3, 6-11). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

13. Τετάρτη. † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου († 407).

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε εἰδησιν 8ης Νοεμ.). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἡ τοῦ στόματός σου*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

14. Πέμπτη. † Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' (α' αἰ.). Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ († 1340), Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου († 1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε. 14 Νοεμ. §1), ἢ τοι ἄνευ εισόδου εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασίων εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἄγιε Φίλιππε*» ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον ἀποστολικά: Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Κυρ. α' νηστ., «*ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξέλθεῖν*» (Ἰω. α' 44-52). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

15. Παρασκευή. Γουρία, Σαμωνᾶ († 299-306) καὶ Ἀβίβου († 222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κολασ. β' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 15-18, ις' 1-4).

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἡ τεσσαρακοστὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς, μέχρι μὲν τῆς 17ης Δεκεμβρίου κατάλυσις ἰχθύος, ἀπὸ δὲ τῆς 18ης ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου· βλέπε σχετικῶς καὶ Πηδάλιον, Ἀθῆναι 1982, ὑποσ. εἰς ἐρμηνεϊαν ξθ' κανόνος ἀποστολικοῦ, σελ. 93-94, περὶ τὸ τέλος τῆς ὁποίας σημειοῦται: «*Πρέπει δὲ νὰ φυλάττουν ταύτας (τὰς νηστείας) ὄχι μὲ ξηροφαγίαν καθὼς τὴν μεγάλην μ', ἀλλὰ μὲ οἰνέλαιον καὶ ἰχθυοφαγίαν, ἔξω μόνον τῶν Τετράδων καὶ Παρασκευῶν, ὅπου τυγχάνουν ἀναμεταξὺ εἰς τὰς νηστείας αὐτάς, καὶ ἔξω τῆς νηστείας τοῦ Αὐγούστου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἅπαξ μόνον, ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως, ἰχθύος μεταλαμβάνομεν*».

16. Σάββατον. Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου, ὡς στερουμένη καθισμάτων

τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμιορτάσιμος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν κεκραγαρίων, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαναμάσωμεν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου)· ἄνευ εἰσόδου, τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ τῶν νεκρωσίμων· κανόνες ἀνά 4, πρῶτος ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἶτα δὲ ὁ α΄ τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου ἐκάστης ὠδῆς· ἢ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ καταβασίων (ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς Παρακλητικῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν)· εἰς τοὺς αἶνους τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρ. δ΄ ἐβδ. ἐπιστ., «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ῥωμ. ι΄ 11-ια΄ 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ε΄ ἐβδ. Ματθ., «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ΄ 9-13). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

- 17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ΄ (Θ΄ ΛΟΥΚΑ).** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως († 471). ᾠχος δ΄, ἑωθινὸν ι΄.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε»· κοντάκιον «Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγόν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 3 «Τί σε νῦν καλέσω» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Εἰς βάθος θεωρίας», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Γρηγόρησις Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητικὴ, ἤχ. πλ. β΄, Σαβ. ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Τριάδα θεαρχικήν*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «*Τὰ τῆς σῆς παρὰδόξου ἐγέρσεως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» ἀπὸ γ' ὥδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλ. εἴδησιν 8ης Νοεμβ.)· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς... τὰ ἱερά εἰσόδια*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τὸ τοῦ Μηναίου «*Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασι*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Χαίροις, θεολογίαις σαφῶς*» κ.λπ. εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύννεσιν*» β) «*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένην*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κα' ἐπιστ., «*Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦνται*» (Γαλ. β' 16-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου*» (Λκ. ιβ' 16-21).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 18. Δευτέρα.** Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. († 306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος († 308), Ζαχαρίου διακόνου († 307), Ἀναστασίου νεομάρτ. ἐκ Παραμυθίας († 1743).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κολασ. β' 13-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

- 19. Τρίτη.** Ἀβδιὸν προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρολαάμ μάρτυρος († 304). Ἡλιοδώρου († 272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κολασ. β' 20-γ' 3)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, ιη' 8).

- 20. Τετάρτη.** Προεόρτια τῶν εισοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου († 816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως († 447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα καὶ ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κολασ. γ' 17-δ' 1)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 15-17, 26-30).

- 21. Πέμπτη.** † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (τυπικὸν 21ης Νοεμβρίου §§ 5-7).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Χαρὰν προμνηστεύεται*» κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητρος, ἧς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*»], καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἡ θ´ ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* *Μυστήριον ξένον*». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*» (Ἐβρ. θ´ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτ., «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι´ 38-42, ια´ 27-28).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α´ κανὼν τῆς ἑορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β´ κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητικὴ (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· κοντάκιον ὁμοίως τῆς ἑορτῆς.

22. Παρασκευή. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων Κιλικίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22 Νοεμ. (Φιλήμ. 1-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ´ 12-28).

23. Σάββατον. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου († 394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ´ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. ε´ 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι´ 19-21).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ´ (ΙΓ´ ΛΟΥΚΑ), «ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν». Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης († 101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 311). Ἦχος πλ. α´, ἑωθινὸν ια´.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*»· κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθεόρτα προσόμοια 3 «*Δεῦτε φιλέορτοι πάντες*» κ.λπ. (ζῆτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης Νοεμ.) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθεόρτον «*Ὁ Δαυὶδ προανεφώνει σοι*» (24ης Νοεμ.).

Ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Κράτος τῆς ἐνιαίας*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μετέορτα τῆς 24ης τοῦ μηνός. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρῶν) εἰς 4, καὶ ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς εἰς 4 μετὰ στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς»· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ μετέορτον μεσώδιον «Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή» (24 Νοεμ.)· ἀφ' ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἦν πάλαι προκατήγγειλεν».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) προσόμοια 4 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἀπενεχθήσονται παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι», β) «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως», Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς (βλέπε εἰς τὸ μηναῖον), μετ' ἐφυμνίου εἰς τὸ β΄ «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς». [Ἐὰν προτιμηθοῦν τὰ τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς΄ ὠδὴ τοῦ α΄ κανόνος τῶν Εἰσοδίων εἰς 4.]

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουαῖριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κβ΄ ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γραμμασιν» (Γαλ. ς΄ 11-18)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιγ΄ Λουκᾶ, «Ἀρχῶν τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων» (Λκ. ιη΄ 18-27).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

25. Δευτέρα. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος († 313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος. (Τυπικὸν 25ης Νοεμβρίου §§14-16.)

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*» κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 6 ἑσπέρια ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.*

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «*Χαίρει ὁ οὐρανός*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἄνλον*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τὰ σίφη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», Δόξα, «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα μόνον τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν*, καὶ ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ´ ὥδης τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἁγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε´ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ´ ὥδη τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναζίων· εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον*».

* Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ ὀρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (Σαβ. ιζ' ἔβδ. Μαθ., «*Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὁμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναοὺς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τῆς ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἦτοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...*»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 3 «*Μνήμην τὴν πανίερρον*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἄνλον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρυνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαναμαστός*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ποτήριον σωτηρίου*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἄγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

26. Τρίτη. Ἀλυπίου ὀσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου († 1807).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

- 27. Τετάρτη.** Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 421).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).
- 28. Πέμπτη.** Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ († 767),
Εἰρηνάρχου μάρτυρος († 303). Τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων (πολιούχων Κιλκίς).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἔβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. β' 9-14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).
- 29. Παρασκευή.** Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων († 250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 14-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 19-26).
- 30. Σάββατον.** Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου († 62),
πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) († 380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης. (Τυπικὸν 30ῆς Νοεμ. §§1-3.)

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοστοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Κανόνες οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασαίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὡς τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμ., «Εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ἰω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ΄ (ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ)**. Ναοῦμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος († 792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας. Ἦχος πλ. β΄, ἔωθινόν α΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν ἀποστόλων» κοντάκιον «Τὸν τῆς ἀνδρείας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἵσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Τῷ ἔκουσῶ καὶ ζωοποιῶ σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου. **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ** ἔωθινόν (α΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) ἀπὸ γ΄ ὧδης τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέ-
ραν», «[Μεγάλυνον ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ α΄ ἀναστάσιμον
«Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α΄ ἑωθινὸν
«Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη».
Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον
σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ
μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἡχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις»
καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώ-
νιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. κγ΄ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β΄ 4-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιδ΄
Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱερικῶ» (Λκ.
ιη΄ 35-43). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ
τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

2. Δευτέρα. Ἀββακούμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὀσίου
(† 251), Μυρόπης μάρτυρος (δ΄ αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς
βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. β΄ 20-γ΄
8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 27-44).

3. Τρίτη. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρ-
τυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. γ΄ 9-13)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα΄ 12-19).

4. Τετάρτη. Βαρβάρως μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου ὀσί-
ου τοῦ Δαμασκηνοῦ († 760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομ. (†
1601).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια
τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὀσίου...*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετ. ἑσπέρας). [Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὸν τῆς ἁγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου (ἐὰν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναῖον)]. Ἀπολυτίκια, τῆς ἁγίας «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἁγίων. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἐξαποστειλάρια μετὰ θεοτοκίου καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τῆς ἁγίας, τοῦ ὀσίου καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἁγία Βαρβάρα, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτης φυλλάδος. Ἐὰν τυχὸν τὸ Μηναῖον παραθέτῃ τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἀναγινώσκειται Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. Ματθ., «*Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Μτθ. κε' 1-13).

5. Πέμπτη. † Σάββα ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου († 532). Διογένους μάρτυρος.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 5 Δεκ. §1)

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 3 προσόμοια εἰς 6, Δόξα, «*Τὸ κατ' εἰκόνα, τηρήσας*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Εἰς τὰ ἀποστίχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ*» καὶ «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύ-*

ριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα»), Δόξα, «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλητική, Πέμπτη πρωί, ἤχος πλ. δ΄).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς», εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου, τὸ τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου...» καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς Θεοτόκου «Πολλοῖς συνεχόμενος» (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ ὁσίου (ἄνευ τῶν εἰρημῶν).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ οἱ αἶνοι μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ΄ ἔβδ. Ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε΄ 22 - ς΄ 2)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Πέμ. δ΄ ἔβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια΄ 27-30).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

6. Παρασκευή. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς (τυπικὸν βῆς Δεκ. §§1-3).

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν τὰ 4 ἔσπερια προσόμοια «Μύροις παροικήσας» κ.λπ. εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυχτικόν, ὡς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ,

εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος».

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α΄). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τοὺς αἶνους Καὶ νῦν, «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλ., ἦχος πλ. α΄, Δευτ. ἐσπέρας). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 6 Δεκ., «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν» (Ἐβρ. ιγ΄ 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ΄ 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

7. Σάββατον. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετὰ ἀλληλοῦα εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Κοντάκια τοῦ Σαββάτου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ια΄ 1-6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ΄ 19-29).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ΄ (Γ΄ ΛΟΥΚΑ). Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου (η΄ αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.)· Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ. Ἦχος βαρὺς, ἐωθινὸν β΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ Μηναίου «Πνευματικὴν νῦν χορείαν» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα, σκέπην».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα», τὰ τριαδικὰ

«Ἄξιον ἑστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ὁ ἡμετέραν μορφὴν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) εἰς 4 καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Μηναίου (ὄν κοινὸς τῶν προεορτίων καὶ τοῦ ἁγίου) εἰς 6· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ β΄ ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β΄ ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κδ΄ ἐπιστ., «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β΄ 14-22)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι΄ Λουκᾶ, «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. ιγ΄ 10-17).

«Ἄξιον ἑστί». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

9. Δευτέρα. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β΄ στιχολ. «Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναβόησον, Δαβὶδ»· καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν»· αἶνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς ἀγίας «Ἐορτάζει σήμερον»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.– τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ., «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ΄ 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ς΄ ἔβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψαξ» (Λκ. η΄ 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. Τρίτη. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ΄ αἰ.), Ἐρ-μογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Θεσ. α΄ 10-β΄ 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. η΄ 22-26).

11. Τετάρτη. Δανιὴλ ὀσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου († 980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Θεσ. β΄ 1-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. η΄ 30-34).

12. Πέμπτη. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ († 348). Ἰωάννου ὀσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν († 1333).

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 12 Δεκ. §1). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμ. 13, «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ἰω. ι΄ 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου ἄνευ εἰρμῶν. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεν-

νάται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, Κυρ. κς' ἐπιστ., «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμ. 13, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 13. Παρασκευή.** Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτ. (δ' αἰ.). Λουκίας μάρτυρος († 304).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. γ' 6-18).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

- 14. Σάββατον.** Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 286-287).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλουκία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Κοντάκια τοῦ Σαββάτου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 3-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κβ' 15-22).

- 15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ).** «Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.) Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν γ' (τυπικὸν 15ης Δεκεμβρίου §2 καὶ 12ης Δεκεμ. §§2-4).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζητεῖ μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*» κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3, Δόξα, «*Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱερομάρτυρος «*Τῆς ἱεραρχίας σου, ὅσιε*», Καὶ νῦν, «*Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα*».

Ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ἱερῶν ποδῆρει*», Καὶ νῦν, «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεὶς*», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλόγητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (γ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν προπατόρων «*Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν*», καὶ ὁ α΄ τοῦ ἁγίου ἀπὸ γ΄ ὠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων καὶ τὰ συναξάρια τῆς 15ης Δεκ. καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ γ΄ ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται*», τῶν προπατόρων «*Πατέρων μνήμην σήμερον*», τοῦ ἁγίου «*Χριστῷ προσήγαγες, πάτερ*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Καὶ σὲ μεσίτριαν, κόρη*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 2, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 «*Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν*» κ.λπ. καὶ τοῦ ἁγίου ἔτερα 3, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται*», β) «*Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται*», Δόξα, τῶν προπατόρων «*Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε΄ ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», «Ἱερῶν ποδήρει» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β΄ Τιμ. α΄ 8-18)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια΄ Λουκᾶ, «Ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα» (Λκ. ιδ΄ 16-24).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 16. Δευτέρα.** Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλείσης († 894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων († 634).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κς΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. α΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ΄ 42-ι΄ 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδι ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου) ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς· ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

- 17. Τρίτη.** Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀπόστολος: προφήτου, α΄ Κυρ. ἐπιστ. (ἁγ. Πάντων) (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ΄ Λουκᾶ (Μρ. ι΄ 2-12). Κοινωνικὸν εἰς προφήτας «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδι ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ᾧ ζῆτει Νοεμβρίου 13η. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλιμπάνεται.

- 18. Τετάρτη.** Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων († 287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κς΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. α΄ 18-20, β΄ 8-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι΄ 11-16).

19. Πέμπτη. Βονιφατίου μάρτυρος († 290). Ἄρεως († 308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. γ' 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-28).

20. Παρασκευή. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον εἰσέρχονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Χριστουγέννων, οἳ τινες καὶ ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ὁποία σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτιῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

3. Εἰς τοὺς ἑσπερινούς τῶν προεορτιῶν καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

4. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῆ ἑόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννάται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται τὸ τριψῆδιον «Ἡ ἀπόρητος Λόγου Θεοῦ κατάβασις». Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλ' ἀπὸ γ', ς', η' καὶ θ' ὤδῃς οἱ εἰρμοὶ τῶν ὠδῶν αὐτῶν ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 24-32)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων († 304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος († 251).

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἀπολυτικά μετὰ τὴν εἴσοδον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν

προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας– Σαβ. πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως, Σαβ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων. Ἦχος α', ἑωθινὸν δ' (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περίπτωσις β' §§4-6).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζητεῖ ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, προσόμοια προεόρτια 3 «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» κ.λπ. καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον, πιστοί» κ.λπ., Δόξα, «Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίρετε, προφήται τίμοι», Καὶ νῦν, «Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ»· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἑστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκῳ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν προεόρτιον [*«Ἐνθέως εὐφραίνεται», «Τὴν παρθένον κύουσαν»* (22ας Δεκ.)]. Εὐλογητάρια. Ἦ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «*Κύματι θαλάσσης*», μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ὥδης τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ*», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν ἀπὸ γ΄ ὥδης ἡ ὑπακοή «*Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσισε*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ΄ ε΄ τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ «*Τῆς σῆς, παρθένε, κηίσεως*», τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*», τὸ δ΄ ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τὸ τῶν πατέρων «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ προεόρτιον «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ἄρὸν σου τὴν φωνήν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τῶν νομικῶν διδαγμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ε΄ ὥδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*», «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἦ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «*Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ*» (Ἐβρ. α΄ 9-10, 32-40)·

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μτθ. α' 1-25). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

23. Δευτέρα. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων († γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαί-
νια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἦτοι τῆς ἀγίας
τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52).

24. Τρίτη. Εὐγενίας ὀσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυ-
ρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασιίλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ
τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ
κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Ἀρχων ἐξ Ἰούδα*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν
αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο
ποτέ*» (ἄπαξ), ἡ συνήθης ἐκτενής (ὡς μὴ γενομένης εἰσόδου)
καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον
«*Ἀπεγράφετο ποτέ*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ
ἀκολουθία ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ
τῆς ς' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦ-
μεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός*»· «*Τὴν
τιμωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Ἀνάρχου γεννήτορος*»
καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἶνους,
ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα·
εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· «*Ἀγαθὸν
τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπε-
γράφετο ποτέ*» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται
αἱ

Μεγάλαι ὥραι (τυπικὸν 25ης Δεκεμβρίου, περίπτωσις α'
§§2-5). Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», [*«Δόξα σοι, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε»*,] τρισάγιον κ.λπ.,
αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*»,
καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμέ-

νης ώρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῖον. Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ώρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

ᾠρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ώρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*» (τὸν μὲν πρῶτον τοῦτον στίχον λέγει τρίς, καὶ συνεχίζει τοὺς λοιποὺς «*Ῥάκει καθάπερ βροτὸς*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν μέχρι τοῦ «*Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν, Χριστέ*», ὃ περ ἐπαναλαμβάνει τρίς, τὸ δὲ «*Δεῖξον ἡμῖν*» ἅπαξ)· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορῖαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθύς ἢ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακός, ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ*» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον «*Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς*».

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ εὐθύς ἀναγινώσκονται τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «*Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν*»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου*», τὸ ἀκροτελεύ-

τιον τοῦ ὁποίου «*Μάγους ὀδηγήσας*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἕβ΄ (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β΄ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ η΄ ἀνάγνωσμα «*Προσέθετο Κύριος*», μεθ' ὃ «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός*» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἔσπερινοῦ, Σαβ. α΄ ἔβδ. νηστ., «*Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως*» (Ἐβρ. α΄ 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ΄ ὥρας, «*Ἐξῆλθε δόγμα*» (Λκ. β΄ 1-20).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

25. Τετάρτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραιρεπομένων τῶν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ιδιομέλων ὑπαρχόντων στίχων τῆς μικρᾶς δοξολογίας Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἔσπερινοῦ «*Μέγα καὶ παράδοξον*» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «*Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ*», Καὶ νῦν, «*Σπηλαίῳ παρώκησας*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρᾶν· τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «*Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν*» χῦμα· ἀφ' ε΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» καὶ «*Ἔσωσε λαόν*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ

είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἴρμοι μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἕξαποστειλᾶριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἶνους τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυρνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστροῦ προῦ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐκ παρθένου τεχθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἄντι τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 25 Δεκ., «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἅπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Σημειώσεις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2014) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Πέμπτη. † Ἡ συνάξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ († 840).

Εἵδησις. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπικὸν 25ης Δεκ., §§ 9-11, ὑποσημ. 5, καὶ §40).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου. Μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τρίς). Ἀπόλυσις, ὡς χθές. Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί*», «*Τί θαναμάζεις, Μαριὰμ*» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν, ὡς χθές· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον*» καὶ τὸ μεσῳδιον κάθισμα «*Ἀγαλλιástῳ οὐρανός*» (ὄρα χθές μετὰ τὴν γ' ὥδην)· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «*Ἔσωσε λαόν*»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς χθές, καὶ εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος· τῆς Θεοτόκου, ς' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς, «*Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Ἑβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, θ' ὥρας Χριστουγέννων, «*Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων*» (Μτθ. β' 13-23). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλοῦια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον ἕως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς· τὴν μὲν 27ην καὶ 29ην ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 28ην καὶ 30ην ὁ β'. Καταβασαίαι, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, «*Ἔσωσε λαόν*».

2. Ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς· εἰσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίπτει*».

3. *Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις* «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

27. Παρασκευή. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὀσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὀσίου συμψάλλονται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, στιχολογοῦμεν δὲ «*Τὴν τιμιωτέραν*»· μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ἡ γέννησίς σου*», «*Βασιλείον διάδημα*» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ., «*Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως*» (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. ιγ' Ματθ., «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν οἰκοδεσπότης*» (Μτθ. κα' 33-42). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

28. Σάββατον μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Τῶν ἁγίων Δισμυριῶν τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων μαρτύρων († 302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ– Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα, ζῆτει Σαβ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ., «*Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην*» (Α' Τιμ. ζ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα, «*Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί*» (Μτθ. ιβ' 15-21).

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὀσίου. Γεωργίου Νικομηδεῖας, ποιητοῦ τῶν κανόνων. Ἦχος β', ἑωθινὸν ε'.

Τυπικόν 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*» κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 3 «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια 3, Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*». Εἵσοδος κ.λπ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἰερέων μνήμη*», Καὶ νῦν, «*Χορεύουσιν ἄγγελοι*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, τῶν δικαίων «*Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον (29 Δεκ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα «*Πατὴρ ὡς ἀληθῶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χορὸς τῶν προφητῶν*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ (Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἔσωσε λαόν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῶν ἁγίων «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψομεν» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου», β') «Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται»-, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Ἐπευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (ὡς εἰς τὸ Μηναιὸν 25 Δεκ.).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα, Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

30. Δευτέρα. Ἀνυσίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος († 351), Λέοντος ὀσίου ἀρχιμανδριτοῦ, Γεδεὼν ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ († 1812).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 6-12).

31. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὀσίας τῆς Ῥωμαίας († 449), Ζωπικοῦ ὀρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν:

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἑσπερίων γίνεται εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται ὡσαύτως καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἦ γέννησίς σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός*» δις· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ᾠδὴ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ· ἀπολυτίκιον «*Ἦ γέννησίς σου, Χριστέ*», κοντάκιον «*Ἦ παρθένος σήμερον*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 16-δ' 4). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 13-21). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως*, «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*»· κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Ἦ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.